

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udrzení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 23.

Sobota (Saturday) 31. 5. (May) 1986

PŘED 670 LETY SE NARODIL KAREL IV. — „OTEC VLASTI“

Před 670 lety - dne 14. května r. 1316 se narodil pozdější český král a císař římské říše Karel IV., a před 640 lety (1346) se ujal vlády v Čechách. Dnes je nám Karel IV. známý jako zakladatel dlouhé řady kulturních, náboženských a hospodářských institucí, budovatel významného a mocného českého státu ve Střední Evropě, stavitel středověké Prahy, prozíravý a míromilovný státník a dokonce i jako - na svou dobu - velmi vzdělaný autor svého vlastního životopisu (Vita Caroli Imperatoris) - který je ve středověké literatuře téměř ojedinělým zjevem.

O výlučné moci středověkého panovníka neměl Karel IV. žádné pochyby, ale přitom ve svém životopise dokazuje, že jako panovník klade v první řadě na sebe velké mravní požadavky spravedlnosti a osobního životního příkladu křesťana. Z jeho životopisu také jasně vyplývá, že se považoval především odpovědným za blaho obyvatel českého království, ale svým vzděláním že tkvěl v kultuře raně renesanční Itálie, že byl hluboce ovlivněn kulturou Francie, a že se navíc živě zajímal i o vzdálenou Persii a Indii, jak to s obdivem zdůraznil svého času, známý indický historik a politik K.N. Panikkar.

Nejslavnějšího cestovatele své doby - Itala Giovanniho de Marignolli - požádal Karel IV., aby napsal kroniku, v níž by české dějiny zasadil do širšího evropského rámce. Dnes je tato kronika zajímavá spíše jen četnými vsuvkami popisů vzdálených krajín než vylíčením známých událostí historie českých zemí. Teprve v kronice mistra svobodných umění Přibíka Pulkravy byla zdůrazněna Karlova představa

českého státu, který navazuje na Velkou Moravu a sv. Václava. Obdobná snaha navázat na Cyrilometodějskou tradici Velké Moravy vedla Karla IV. k založení pražského kláštera na Slovanech - (Emauzy).

„Chladný obraz“, který podle autora nevelké, ale pronikavé studie „Dvojitá tvář doby Karlovy“ prof. Karla Stloukala načrtl o Karlovi Palacký, si podržela řada historiků do dneška. - Na druhé straně je ovšem tento obraz vyvažován obdivem, jenž si v ničem nezadá s chvalořečí, kterou nad rakví císařovou pronesl arcibiskup Jan Očko z Vlašimi anebo slavný mistr pařížský Vojtěch Ranků z Ježova.

**

Staletí před slavným výrokem Bismarckovým je pro Karla politika „uměním možného“: nedá se strhnout do pochybných podniků, zavléci do říšských pletich nebo svést nápady italských prac-macchiavelistů, aby mečem šířil svou moc a „pokryl své jméno slávou.“ Rozumně ustoupí, kdykoli narazí na příliš tuhý odpor. Ale trpělivě a houževnatě pokračuje v díle velkých přemyslovských králů: vybudovat stát, jenž by měl autoritu a v němž by sídlil mír a spravedlnost. Téměř po padesáti letech nevalné správy, v níž se staly Čechy rejdištěm dílčích zájmů, šlechtických úchvatů, anarchie a chaosu, dostává země v osobě Karlovo rozumnou vládu, dbalou obecného blaha a kulturního rozkvětu. A nejen to: mocenské i kulturní snažení Karlovo posunuje Čechy zároveň i do popředí evropských dějin v takové míře, v jaké tomu nebylo nikdy dříve. Karel dotváří z českého království evropskou velmoc, vědomou si svého místa a významu. Plně tu můžeme dát

za pravdu soudu historikovu (Karel Stloukal, Dvojitá tvář doby Karlovy): „Ve 14. století dosáhly Čechy jednoho ze svých kulturních vrcholů v celých národních dějinách. Jako vysoký horský hřeben, ozářený z jedné strany plným sluncem zapadající gotiky, ale z druhé strany již červánky renesance, tyčí se doba Karlova v pásmu českých dějin z vln času. V Karlově osobnosti se snad nejvýrazněji odráží vše, čím žily Čechy na velikém předělu dob... Harmonicky vyrovnaná osobnost, jež pevně třímá kormidlo vlády a řídí loď milovaného království rozbourenými vlnami bezpečně a úspěšně. Stojíme v obdivu před úžasným rozběhem národa k nejvyšším vrcholům soudobého kulturního snažení, k vůdčímu postavení v evropském závodění duchů ve všech směrech, na široké základně...“

Otázeme-li se teď právem, proč tento rozběh zůstal jen rozběhem, proč se velké Karlovo dílo tak rychle zhroutilo, musíme si uvědomit určitou paradoxnost Karlova zjevu v dějinách, paradoxnost, která ostatně není v historii jevem ojedinělým. Karlova doba bývá často nazývána „podzimem středověku“ - oním údobím, kdy určitá dějinná epocha jako by vyčerpala své síly, vydala se ze svých živných látek, spěla k úpadku a zániku. V takovém společenském sesuvu ponecháme-li tu stranou nové mocné sociální síly, které již pracují v podzemí - ani sebesilnější osobnost již nedokáže zvládnout, případně zvrátit takřka automatický běh událostí. Teprve až se společenský posun dostane až na dno, až společenská krize dosáhne nejhlubšího bodu, je možný vzestup vzhůru. Něco takového se děje i v době Karlovo, na evropském jevišti již za jeho života, v českém prostředí s určitým zpožděním, teprve když „silná a obecně uznávaná Karlova osobnost byla vystřídána

Hrad Karlštejn; pohled z purkrabství na část vnitřního opevnění, císařského paláce, kostelní a velké věže.

Poměrně dobře zachovaný obraz nástěnné malby v kostele Panny Marie na Karlštejně, který zdařile vystihuje nejvěrněji podobu i výraz Karla IV. Znázorňuje jej v „ostatkové scéně“ na jižní stěně kostela, jak ukládá do drahocenného ostatkového kříže ostatek některého svatého.

slabošsky náladovou vládou Václavovou“ (Stloukal). Karlova osobnost tu v dějinném pohledu stojí jaksí proti proudu a „duchu“ dějin - pomník, omývaný nadto vlnami předchozí a následovně nedbalé vlády - a dostává tím

nepochybně zároveň i rysy vznešené tragiky. To ovšem nic nemění na obdivu a úctě k tomu, jenž pro příští staletí zůstal pro všechna pokolení „Otcem vlasti“, ba naopak propůjčuje mu jen další titul dějinné velikosti a hrdinství. L.J.

Sloupek informací

o umenšené ochotě západních zemí poskytovat „politický azyl“ jen hospodářským uprchlíkům, o osudu indiánského kmene Miskito v Nikaragui a o rychlé přizpůsobivosti Západu u sovětských diplomatů mladé generace.

Přísnější výběr politických uprchlíků

„Než bych šel do uprchlického tábora, to se raději vrátím do Československa,“ řekl mladík před západoněmeckou kancelář pro cizince, kde se před pěti minutami hlásil jako politický uprchlík o azyl, protože byl v Československu pronásledován.

„A to tedy se vracíte,“ poradil mu náhodný známý, který mladíkovi dělal tlumočníka. „Vlak do Prahy odjíždí ve čtyři hodiny.“ Známý pochopil, že před sebou nemá skutečného uprchlíka, nýbrž jednoho z mnoha set lidí, kteří přicházejí do svobodných evropských států za lepším, za vyšší mzdou, pohodlnějším životem. Proti těmto hospodářským uprchlíkům, kteří nebyli pronásledováni pro odlišné politické smýšlení, náboženskou víru, ani pro rasový nebo národnostní původ, jsou namířena opatření, na nichž se usnášejí západoevropské vlády jedna za druhou.

Účelem je omezit právo azylu na osoby, které byly ve svých zemích skutečně pronásledovány, anebo měly oprávněné obavy z pronásledování a zabránit zneužívání práva azylu těm, kteří odešli z domova ne proto, že museli, ale chtěli. Nová zosířená opatření prohlubují průrvu mezi tím, co ve svobodném světě čekají uprchlíci a tím, co čeká uprchlíky ve svobodném světě. Oddělování zrna od plev bude víc a víc přísnější, a to jak v evropských zemích, tak i na imigračních úřadech amerických, kanadských i australských.

Nejsou uprchlíky všichni, kteří se sami za ně prohlašují. Uprchlíky jsou ti, kdo splňují přesně definované podmínky a koho za uprchlíka uzná úřad. Ty jsou v uznávání stále opatrnější.

Předpisy o uprchlících, azylu a emigraci se neuplatňují ve všech zemích stejně. Možnosti a měřítko se různí od země k zemi. Například: Imigrační

sekce kanadského velvyslanectví ve Vídni má mnohem větší počet víz a umožňuje z Rakouska emigraci značně většímu počtu uprchlíků než imigrační sekce v Bonnu, která dostává velmi malý počet víz. Uprchlíci si rozdíl neuvědomují a často, aniž se poradili a pomocnou organizací, přecházejí ilegálně z jedné země do druhé a sami se poškozují. Jestliže netrpělivý žadatel o vystěhování do Ameriky odletí z Bělehradu, odkud mohl emigrovat za tři nebo čtyři měsíce, do švédského Stockholmu, prodloužil svůj přilet do Spojených států o dva roky. Nekázeň a neinformovanost se nevyplácí.

A nyní o situaci v jednotlivých zemích:

Do Rakouska, které si stále udržuje primát největšího a hlavního útočiště, přišlo v roce 1985 celkem 2300 čs. uprchlíků, o 400 víc než rok před tím. Většina jich žádá o emigraci, především do Spojených států, jejichž úřady ve Vídni vycházejí uprchlíkům vstříc ve značně větší míře než americké úřady kdekoli jinde ve svobodných zemích. S pomocí Amerického fondu pro čs. uprchlíky vycestovalo v roce 1985 z Rakouska 321 čs. uprchlíků (v listopadu padesát), někteří další uprchlíci emigrovali s pomocí jiných pomocných organizací. Velmi příznivě přijímala žádosti o emigraci ve Vídni také Kanada: v r. 1985 umožnila 200 emigrantům Amerického fondu nalézt v Kanadě nový domov (a v listopadu také do Kanady odletělo 50 čs. uprchlíků). Do Austrálie přiletělo 120 čs. uprchlíků. Z tohoto počtu třiceti uprchlíkům umožnila emigraci pomoc několika australských občanů, bývalých čs. uprchlíků, kteří na doporučení Amerického fondu ve Vídni poskytli žadatelům potřebné záruky. Byla to neocenitelná pomoc. Někteří čs. uprchlíci v Rakousku nechtějí emigrovat a žádají o azyl. Vyhledky v tomto směru jsou dobré. Rakouský ministr vnitra K. Blecha oznámil, že se v příštím roce bude mnohem přísněji postupovat proti hospodářským uprchlíkům, takovým, kteří nebyli ve své vlasti politicky pronásledováni a šli do ciziny jen za lepším výdělkem, vyšší mzdou, za zaměstnáním, odpovídajícím jejich kvalifikaci. Ministr vnitra Blecha odůvodnil postup rakouské vlády finančními okolnostmi. Zatímco v roce 1985 pamatoval rakouský rozpočet na uprchlíky částkou 400 milionů šilinků, na rok 1986 má značně méně, jen 228 milionů. Uprchlíci budou podrobeni výslechu o důvodech útěku hned po

příchodu, aby - jestliže nebudou mít politické důvody, perzekuci - mohli být vybidnuti k návratu do své vlasti včas, ještě než proti nim bude zahájeno řízení o nezákonném opuštění republiky. Žádosti o azyl se budou posuzovat přísněji. V roce 1983 dostalo v Rakousku azyl 60 % z 3868 žadatelů, o rok později byl azyl udělen jen 46 % ze 7208 žadatelů. V roce 1985 (k 1. listopadu bylo 6008 uprchlíků) a azyl byl udělen jen 40 %. Rakousko toho času pečuje o 5111 uprchlíků, kteří ovšem nejsou jen ze středovýchodní Evropy, ale z dalších 23 zemí světa: Afghánstánu, Sri Lanky, Angoly, Jordánska, Chile, Sýrie atd.

V Německu, kam ještě před několika málo lety přicházelo z Československa přes dva tisíce uprchlíků ročně, aby buď žádali o azyl, nebo se pokusili emigrovat do zámoří, loni příliv klesl a letos se už druhým rokem ustaluje na necelých 1500 uprchlíků. Všichni žádají o azyl v Německé spolkové republice, i když jich přichází s úmyslem trvale se v Německu usadit 80 %, dvacet procent má v plánu vycestovat do Spojených států, Kanady či Austrálie. Především do Spojených států, což má své speciální důvody: Kanada a Austrálie disponují v Bonnu malým počtem víz a z uchazečů emigraci umožňují nejkvalifikovanějším; těm, kteří prokáží perzekuci v Československu nebo mají povolání, která se hledají. Americký imigrační úřad ve Frankfurtu posuzuje jen politické důvody žadatele, k zaměstnání nep-

řihlíží, ale má větší volnost při udělování víz, takže do Spojených států odchází z Německa nepoměrně větší počet čs. uprchlíků než do Kanady nebo do Austrálie. Ve všech třech případech se ovšem povoluje emigrace žadatelům, kteří mají v USA, v Kanadě nebo v Austrálii blízké příbuzné: rodiče, děti, bratry a sestry, pokud jsou příbuzní ochotni se zavázat, že se o nové uprchlíky po příchodu postarají. Nežádá se, že to nejsou ochotni učinit. Zdálo by se, že menší počet příchodů z Československa se projeví rychlejším vyřizováním žádostí o azyl, ale není tomu tak. Jako všude jinde, i v Německu roste počet jiných uprchlíků, především z Asie, Iránců, Afghánců, Pákistánců, Vietnamců - a nelze zapomenout na Tamily ze Sri Lanky - a přicházejí i lidé z Afriky a Latinské Ameriky, takže oproti minulým letům se udělování azylu opět prodlužuje na několik měsíců. Pracovní možnosti ovlivňuje nezaměstnanost, ale kvalifikovaní lidé, znalí jazyka, práci najdou, jestliže se o to vytrvale snaží. Emigrační řízení do Spojených států trvá průměrně rok, je kratší na Kanadu a Austrálii.

České Slovo

Podle Ortegova mluvčího Borgeho rozprášení Indiánů kmene Miskito je dílem US „útočnosti“.

Managua. — Zvláštní US vyslanec pro diplomatické jednání v zemích Střední Ameriky se při hledání politického řešení problému v Nikaragui zeptal asi na 9

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drabů doma

BOHU, CÍRKVI, NARODU

vydává každou sobotu:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO,

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - RÍDE: Father VOJTECH VIL, O.S.B. s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:

HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawdale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

První poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

May 31, 1986 — Vol. XI. No. 23.

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

tisíc Indiánů Miskito, o nichž mu říkali jejich kmenoví bratři v Hondurasu, že byli sandinisty zčásti postříleni a zčásti roztroušeni do jiných krajů Nikaraguje. Nikaragujský ministr vnitra Ortegovy komunistické vlády Tomas Borge však Habibovi tvrdil, že všichni opustili své vesnice a zemědělské usedlosti sami na výzvu vůdců organizace „Kisan“, která sdružovala téměř všechny členy indiánského kmene Miskito a byla nepřátelská sandinistické vládě. Šéf této vlády Ortega už měl prý připraven program autonomní správy pro celé území, obývané kmenem Miskito, ale vůdcové organizace „Kisan“, aby tuto správní iniciativu sabotovali, vyzvali všechny členy svého kmene, aby ze svých vesnic uprchli, protože prý americká invaze Nikaragui na sebe nedá dlouho čekat a bude z toho krveprolití. Tuto jasně prokazatelnou desinformaci - (protože Ortegová vláda prý dobře věděla, že Američané invazi do Nikaragui nepodniknou...!) - rozšiřovalo mezi Indiány Miskito i vedení „rozhlašovaných protirevolucionářů“ Contras - FDN (demokratické síly Nikaragvy) - které jsou prý „nepromyšlené a zbytečné“ podporovány Spojenými státy. Kdyby je USA nepodporovaly, byl by v Nikaragui klid, mírová výstavba socialismu a Indiáni Miskito by si bývali mohli v klidu žít v zemi po svém. Nikaragujský ministr vnitra Tomas Borge si neodpustil nakonec i poznámku, aby pan vyslanec Habib vyřídil prezidentu Reaganovi, že to je on a nikdo jiný, kdo dělá v Nikaragui neklid, stejně jako prý v Afghanistanu! A tyto výslovné živé slogany pak v USA opakují na schodech washingtonského Kapitolu i naivní či zbabělí představitelé několika různých křesťanských církví - (i katolický biskup Gumbleton z Detroitu, jak jsme o tom už psali) - a někteří židovští rabíni.

□

Pozor na ně!

Washington. — O tom, že se mladá ctižádostivá generace sovětských nadaných skálopevných komunistů rychle na Západě učí „západním, diplomaticky uhlazeným manýrům“ podal na TV obrazovce nedávno důkaz i druhý sekretář sovětského velvyslanectví ve Washingtoně soudruh Vitali Čurkin. Stalo se tak při jeho nenadálé výpovědi o výbuchu jednoho reaktoru atomické elektrárny v sovětském Cernobylu. Ukrajine před komisi

energetických zdrojů v US Kongresu. Když se totiž našim zákonodárcům zdálo, že Sověti jsou skoupí na informace o celém tom neštěstí, vyptávali se na podrobnosti v kancelářích washingtonského velvyslanectví SSSR, kam Gorbačov teprve nyní poslal nového náhradníka za odvolaného a povýšeného Dobrynina. K překvapení několika US kongresníků Sověti skutečně poslali k informačnímu výslechu do US Kongresu jednoho svého mluvčího, kterým byl právě dosud ještě mladý Vitali Čurkin. Byla to vůbec jakási „premiéra“ v americko - sovětských vztazích, a ze sovětského hlediska se své „první velké diplomatické úlohy“ Čurkin zhostil na jedničku. Módně americky oblečen i ostříhán, v perfektní angličtině bez přízvuku, odpovídal členům US kongresní komise energicky velmi zdvořile, krátce, a na hloupé otázky i vtipně. Tak když se ho ptali, mohou-li američtí farmáři nyní očekávat větší sovětské objednávky obilí, Čurkin jim jízlivě, ale klidně odpověděl: „Pane předsedo, tato otázka se mi osobně nezdá zrovna příliš motivovaná jen ryze humanitními důvody!“ Pan předseda tedy do toho „mezi zuby“ utrousil: „Inu, my jsme stále ještě kapitalistickou zemí.“ Sověťák mu na to hned přílehavě odpověděl tak, že všechny kolem rozesmál: „Právě jsem se o tom dokonale přesvědčil.“ - A na jinou - zcela žákovskou otázku, zdali neměli Sověti dříve oznámit sousedům, jak nebezpečná nehoda je postihla než začali slavit svůj „První máj“, odpověděl soudruh Čurkin také přílehavě: „S veškerou úctou, kterou jsem vám povinen, se mi nezdá, že nám máte právo dávat radu co máme či nemáme dělat.“

Už jen z těchto malých ukázek vyplývá, že USA ještě o Vitali Čurkinovi uslyší. Je-li odchovancem Dobrynina, ten se už o to u soudruha Gorbačova postará, aby Vitali Čurkin nezůstal ve Washingtoně dlouho jen druhým sekretářem sovětského velvyslanectví; prozatím se má ve své funkci 2. tajemníka dozajista víc než královsky, a nemá tedy asi důvodu se zajímat o americkou svobodu, když v ní tak jako tak žije, ale poněvadž si jej bude Gorbačov pro jeho nadějně diplomatické schopnosti zřejmě pěstovat a „hlídat“ naše americké diplomatické kruhy by měly mladému Vitali Čurkinovi už od nynějška věnovat zcela zvláštní pozornost, protože ten bude asi brzy schopen si hrát s našimi ospalými pány kongresníky jako kočka s myší!

Kdo je

Augustin Navrátil?

K lepšímu porozumění dopisů otištěných ve Sloupku informací, H.N. č.22, ze dne 24.5.86.

Narodil se 20. prosince 1928; bytem Lutopecny 14, pošta Zlobice, okr. Kroměříž, otec devíti dětí. Od 11. listopadu 1985 je ve vazbě, obviněn podle §100 ods.3, písmeno a (pobuřování) - pro vyhotovení cyklostylovaného „Otevřeného dopisu č. 2, v němž důrazně upozorňuje na nejasné a velmi záhadné okolnosti smrti českého katolického kněze, Ing. Přemysla Coufala. - At' už Jaruzelskiho vláda v Polsku dělala jakékoli překážky soudu s členy polské komunistické policie, kteří utloukli kněze Popieluszka a nakonec jeho mrtvolu vhodili do vody, ze strachu je přece jenom musela postavit před soud a odsoudit. V Československu bylo hned v roce 1945 všelijak zabito několik kněží z nichž určité dva německé národnosti byli ztýráni a v lese zastřeleni jako psi za údajnou kolaboraci s nacisty. Po roce 1950 byli někteří utýráni v komunistických koncentracích, jiní zemřeli na následky surového bití, kopání a zločiného zacházení při policejních výsleších. Písemná svědectví o všech těch zločinech jsou pečlivě sbírána. Ta, která jsou již „pohromadě“ nemohla být dosud zveřejněna, protože jejich autoři dosud v Československu žijí, anebo tam mají své příbuzné. O vraždě Otce Josefa Toufara vyšel prozatím „román“ - „Stalo se v adventě“, který vyšel v nakladatelství Konfrontace ve Švýcarsku, a který jsme otiskovali na pokračování v H.N. Většina podrobností se už také ví o vraždě Ing. Otce Coufala, který byl zabit v Bratislavě, o jiném knězi, který „spadl“ se stavebního lešení, a o vraždě katolického studenta architektury Švandy, jehož mrtvolu „našli“ na dnu propasti Macochy v jeskyních Moravského krasu. - Dělník a písmák Augustin Navrátil, dnes 58 letý, měl odvalu zpochybnit oficiální policejní zprávu o „sebevraždě“ Otce ing. Coufala, napsal o tom otevřený dopis a byl za to poslán do blázince.

T.B.Hlubuček:

„Proč se Češi usazovali v Iowě“

Příčin bylo několik, ale nejčastěji v tom hrála hlavní roli rodina, příbuzenské vztahy a známosti. Ti, kdo už někoho měli ze své rodiny v USA, anebo někoho znali, kdo z jejich kraje už do Ameriky vyemigroval, přišli obyčejně za svými známými. Ve Wisconsinu a v Iowě pak k tomu navíc napomáhala příroda a podnebí, které našim přistěhovalcům připomínaly jejich rodnou vlast. V naší Iowě to pak byly zvláště okresy Linn a Johnson, které se jim zdály být věrnou kopií jejich kraje. A největším doporučením nově přijetým byl velký vzrůst české populace a to nejen v Cedar Rapids, ale v mnoha dalších menších osadách jako Ely, Swisher, Solon, Fairmax, a v městech Iowa City a Mount Vernon. Bylo proto pochopitelné, proč i v cizině chtěli být „mezi svými“. Po letech to potvrdil proslulý hudební skladatel Antonín Dvořák, když v době svého působení jako ředitel hudební konservatoře v Novém Yorku zvolil místo letního pobytu pro svou rodinu malou, ryze českou vesnici Spillville v těsné blízkosti druhé - také naším lidem osazené vesnice - Protivin - ne příliš daleko od minnesotských hranic. Tam také dokončil práci na některých svých skladbách a během procházek podél říčky Turkey složil svoji nesmrtelnou „Humoresku“. České obyvatelstvo města Cedar Rapids, které v letech čtyřicátých dosáhlo přes 20.000, se rozrostlo také příchodem našinců z univerzitního města Iowa City v sousedním okrese Johnson. Mezi nimi byla také známá sokolská rodina Johna Vondráčka. Na universitě působil v tu dobu také český profesor botaniky Bohumil Šimek.

Češi v Cedar Rapids se však neomezili pouze na svá povolání. Založili si vlastní spořitelní ústav a několik bank a postupně zasahovali do veřejného života když byli zvoleni do městských, okresních a státních úřadů.

Tím se naši přistěhovalci zasloužili o hospodářský rozvoj

kraje jako tomu bylo v jiných městech v Americe, jako ku příkladu v Omaze v Nebrasce, Saint Louis v Missouri, v Oklahoma City v Oklahomě, Clevelandu, v Chicagu, Novém Yorku a jinde. A byly to české školy, české katolické kostely, české sesterské a bratrské Jednoty a sokolské sbory, které převzaly na sebe udržení tohoto českého kulturně - vlasteneckého odkazu, kterým se můžeme i dnes plným právem chlubit. Jinými slovy, čeští přistěhovalci se nespokojili pouze přijatím darů svobody, samostatnosti a příležitosti k uplatnění, ale přispívali také k budování Ameriky.

Kazimierz Sabbat - nový prezident Polské republiky (v exilu)

V úterý dne 8. dubna 1986 byl v Londýně v sídle Polské vlády (v exilu) instalován nový prezident Polské republiky (v exilu) Kazimierz Sabbat. Kazimierz Sabbat byl až dosud ministerským předsedou Polské vlády (v exilu) a do presidentského úřadu nastupuje po hraběti Edwardu Raczyńskim. Při slavnostním aktu v Londýně Radu svobodného Československa zastupoval profesor Stanislav Velinský z Oxfordu. Rada poslala prezidentu Sabbatovi následující blahopřejný telegram: „Milý pane presidente! Jménem Rady svobodného Československa Vám blahopřejeme k instalaci do úřadu prezidenta Polské republiky. Když jste sloužil jako ministerský předseda Vaší vlády v exilu, vážili jsme si Vaší oddanosti věci svobody Vaší vlasti, Vaší práce pro lepší budoucnost Vašeho národa a Vašeho prozíravého postoje k polsko - československé spolupráci v našem společném zápase. Jsme přesvědčeni, že tyto vlastnosti povedou Vaši práci i v úřadě presidentském. Ujišťujeme Vás svou plnou podporou a doufáme, že ve svém vysokém úřadě nám zachováte totéž politické i osobní přátelství, které nás vázalo v minulosti. At' žije československo - polské přátelství! At' žije wolna Rzeczpospolita Polska! Rada svobodného Československa Mojmir Povolný a Rudolf Fraštacký.“

Kašpárkovo loutkové divadlo,

v sobotu 31. května 1986
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole

5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
klaní se vám Kašpárek!!

Pravidelné české bolkoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. • 2414. S. 61st. Ave.

DOBA VELIKONOČNÍ

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

VSTUPNÍ MODLITBA: Pane Ježíši Kriste, — v obdivuhodné svátosti jsi nám zanechal — památku na své umučení. — Dej nám, prosíme, — at' svatá tajemství tvého těla a tvé krve uctíváme tak, — abychom v sobě stále zakoušeli — ovoce tvé výkupné oběti. — Neboť' ty žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Gn 14, 18-20)

Melchizedech, král Šalemu, přinesl chléb a víno — byl knězem nejvyššího Boha — a požehnal Abrámovi slovy: "Požehnan buď' Abrám od nejvyššího Boha, který stvořil nebe a zemi. Veleben buď' nejvyšší Bůh, který ti vydal do rukou tvé nepřátele." Abrám mu dal desátek ze všeho.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTÁNŮM (1 Kor 11, 23-26)

Bratři! Co jsem od Pána přijal, v tom jsem vás také vyučil: Pán Ježíš právě tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vykonal děkovnou modlitbu, rozlámal ho a řekl: "Toto je moje tělo, které se za vás vydává. To činite na mou památku." Podobně vzal po večeři i kalich a řekl: "Tento kalich je nová smlouva, potvrzená mou krví. Kdykoli z něho budete pít, činite to na mou památku."

Kdykoliv totiž jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, smrt Páně zvěstujete, dokud on nepřijde.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 9, 11b-17)

Ježíš mluvil zástupům o Božím království a uzdravoval ty, kteří to potřebovali. Schylovalo se k večeru. Tu k němu přistoupilo dvanáct učedníků a řekli: "Propust' zástup, at' jdou do okolních vesnic a dvorů opatřit si nocleh a něco k jídlu, protože zde jsme na pustém místě." On jim řekl: "Dejte jim jíst vyl!" Řekli mu: "Nemáme víc než pět chlebů a dvě ryby; nebo snad máme jít a nakoupit pokrm pro všechny tento lid?"

Bylo tam asi pět tisíc mužů. Řekl svým učedníkům: "Usaďte je ve skupinách asi po padesáti." Učinili to a rozasadili je všechny.

Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzlhlédl k nebi, požehnal je, lámal a dával učedníkům, aby je předložili zástupu. A jedli a nasýtli se všichni. A sebralo se zbylých nalámaných chlebů dvanáct košů.

Zdar VI. mezinárodnímu sokolskému sletu ve švýcarském Curychu ve dnech 3.-6. července 1986!
Plánujete se jej zúčastnit?

Zavolejte naši kancelář. Organizujeme oficiální zájezd Americké obce sokolské. Poradíme Vám jak spojit Vaši účast na sletě s dalšími zájezdy po Evropě.

Skupinové odlety do Československa 1986:
14. května, 12. června, 10. července,
7. srpna, 18. září.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Basil kard. Hume:

PATRONOVÉ EVROPY

Homilie pronesená 27. února 1985 ve Westminsterské katedrále při koncelebraci k 1.100. výročí úmrtí svatého Metoděje.

Jeden muž nás tu shromáždil dnes večer, nás biskupy, kněze, lid a zástupce jiných církví našeho světadílu, abychom společně vydali svědectví, sdíleli svou víru a společně se modlili. Kdo je ten muž a jaký význam má naše slavnost?

V roce 885, před 1.100 léty, zemřel na Velehradě v nynějším Československu řecký mnich, jehož působení mezi slovanskými národy mělo velkou důležitost pro rozšíření křesťanství na našem světadíle a pro jeho rozvoj. Svatý Metoděj se narodil v Soluni, kde žil a kázal i svatý Pavel. Se svým bratrem Cyrilem, který byl také misionářem a později mnichem jako on, kázal evangelium nejprve na Krymu, avšak svou hlavní misijní činnost rozvinuli na Velké Moravě. Tito bratři představují ještě nerozdělené křesťanství. Stali se apoštoly Slovanů a položili základy jejich kultury a jejich literatury. Ačkoliv Cyril zemřel v Římě roku 869 a byl pochován v tamním kostele sv. Klementa, jeho bratr Metoděj byl papežem Hadriánem II. posvěcen na arcibiskupa starobylého metropolitního sídla ve Srému a vrátil se na Moravu, kde neúnavně apoštolsky pracoval dalších 16 let až do své smrti 6. dubna 885. Svatí Cyril a Metoděj byli prohlášeni Janem Pavlem II. za spolupatrony Evropy koncem roku 1980. Připojují se k svatému Benediktovi, kterého papež Pavel VI.

dal Evropě za prvního svatého ochránce. Všichni tři vydávají svědectví o celé řadě pravd o církvi a o Evropě. Např. nám připomínají, že Evropa se duchovně a kulturně utvářela působením dvou proudů křesťanské tradice a dvěma rozdílnými, avšak vzájemně se doplňujícími kulturami. Svatý Benedikt je klíčová postava tradice, jež vytryskla z Říma. Svatí Cyril a Metoděj představují kulturní přínos Řecka a cařihradské církve. Všichni tři jsou ochránci celé Evropy vydávající svědectví křesťanství, jež ovlivnilo dějiny našeho světadílu, utvářelo jeho správní formy a formovalo jeho hodnoty.

Náš světadíl je dnes smutně a krutě rozdělen. Politická propast se rozevírá napříč srdcem Evropy. Žijeme uprostřed napětí, nepřátelství, střetání. A nadto církev v některých zemích prodělává už po celou generaci mnohá protivenství a je zbavena náboženské svobody. A přece všechny evropské národy mají stejnou křesťanskou minulost. Mnohé z nich jsou spojeny společnou vírou. Ale všechny si přejí, aby skončily rozbroje a útlak. Touží po smíření a pokoji. Evropa může být politicky rozdělená, avšak její katoličtí biskupové a Boží lid nejsou rozděleni. Jsme jeden Boží lid a jsme přesvědčeni, že Bůh chce, aby se v Kristu uskutečnila jednota všech následovníků jeho vtěleného Syna.

Svatí Cyril a Metoděj jsou zvláště podnětnými vzory evropského ekumenismu. Když je Jan Pavel II. prohlásil za patrony Evropy, spojoval to s tím, co sám nazval „rozhodné kroky k plnému společenství“ mezi pravoslavnou a katolickou

církvi, a s dialogem, který začal téhož roku na ostrově Patmos. Odstranění schismatu mezi Východem a Západem by byla pro Boží lid milost nad všechno pomyšlení. Dialog mezi anglikány a katolíky by dostal téměř nezadržitelný spád a vzniklo by svěží nadšení pro spojení západního křesťanství. Všichni tři svatí patronové Evropy už svou různorodostí dávají jasně najevo, že sjednocení křesťanů nemusí zahrnovat zavedení unifikace, nýbrž může a má zahrnovat patričníou úctu k jiným tradicím a liturgickým formám.

Modlitba našeho Pána při poslední večeři má významná slova: „At' jsou všichni jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni at' jsou jedno v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal“ (Jan 17,21). Nejednotnost křesťanů ve víře podemílá věrohodnost našeho svědectví evangelium. Naše sjednocení dává novou moc našemu kázání. V časech nevěry Evropa potřebuje evangelium Ježíše Krista a všude je třeba ještě razit nové cesty evangelisace Evropy jako nikdy předtím.

Nyní tedy se z Boží prozřetelnosti stala Rada evropských biskupských konferencí jedním ze současných nástrojů evangelisace našeho světadílu. Jejich 25 členů zastupuje biskupské konference Evropy od Atlantiku po Ural, od Skandinávie po Středomoří. Staráme se o koordinaci pastoračních akcí biskupů, kněží a Božího lidu v celé Evropě. Jsme odpovědní za to, abychom ve spojení s papežem pozvedli své oči nad národní starosti své konference a odpovídali na naléhavé potřeby celého světadílu. A nejnaléhavější je hlásat Boží poselství. Každá místní církev, každá diecése má od Boha svěřené poslání být církví křesťanů v té krajině nebo na tom místě. Každá místní církev je povolána, aby se starala o evangelisaci. Avšak místní církve očekávají jedna od druhé podporu, spolupráci, podněty. Rada evropských biskupských konferencí tu má důležitou úlohu.

Myslíme-li na úkol, který stojí před námi, pak uznáváme, že je zapotřebí mnoho věcí pro účinné hlásání evangelia. Rád bych připomněl dvě: Předně potřebujeme silná křesťanská společenství, kam by mohli chodit ti, kdo hledají Boha a modlit se tam a objevovat tajemství křesťanského života a činnosti. Takovými středisky mohou být řeholní domy, farní společenství, nebo nějaké skupiny křesťanů, které se shromáždily ve jménu Krista.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

Můžete
objednat
telefonem,
laskavě
rychlou
obsluhu českou
i anglicky

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

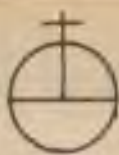
COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Dále potřebujeme ženy a muže silné víry a odvahy, kteří by šli hlásat evangelium tam, kde je neznámé, nebo kde bohužel bylo známo, ale dnes zapomenuto.

Dovolte mi upozornit vás na dva úryvky Písma, jež hovoří o výzvě a příkazu. Když dva Janovi učedníci šli za Ježíšem, zeptal se jich, co chtějí. Řekli mu: „Rabbi, kde bydlíš?“ A on je vyzval: „Pojďte a vizte“ /Jan 1,38/. Svatý Matouš zaznamenává příkaz daný apoštolům: „Jděte tedy a učte všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“ /Mt 28,19/. Tyto dvě pravdy, výzva vytrhnout se z každodenní rutiny a být s Kristem na modlitbách a příkaz jít a kázat, jsou výrazným způsobem symbolisovány svatými patrony Evropy.

Svatý Benedikt, zakladatel západního mnišství, shromáždil kolem sebe muže, kteří by žili ve společenství modlitby a víry. Denní chvály a bohoslužba dávaly smysl a význam jejich mnišskému životu. Odtud vyvěřala jakákoliv jejich další činnost. Starost o Boží oslavu je činila vnímavými pro jejich povinnosti k bližnímu a jejich službu celému stvoření. Naučila je laskavosti vůči všemu, co je dobré, ušlechtilé a krásné v lidském úsilí. Ačkoliv odešli ze světa, vytvořili ostrovy ryzí lidskosti v moři temnoty a bouří. Svým současníkům mohli říkat: „Pojďte a vizte.“

Svatí Cyril a Metoděj, ačkoliv byli mniši jako Benedikt, vyšli ven z kláštera, k lidem své doby. Zatímco Benedikt byl v podstatě tvůrce společenství, oni dva byli novátoři, misionáři, kteří se museli potýkat s odporem a hrozbami nepřátel jak mimo církev, tak i v církvi, toužili po tom, aby mohli všemi prostředky hlásat lidem poselství Ježíše Krista. Přeložili Písmo svaté do jejich jazyka: Museli vymyslet abecedu, aby mohli zaznamenat dosud jen mluvený jazyk. Zavedli do bohoslužby lidový jazyk. „Jděte tedy a učte všechny národy.“

Jako Benedikt musíme zasadit Boha do svého života, do své činnosti, do svého myšlení. Musíme stále hledat transcendenci, nořit se hlouběji do tajemství, jímž je Bůh, a mnohem důstojněji ho uctívat. Jako on musíme vytvořit a prohloubit komunitní život. Jako Cyril a Metoděj musíme se neohroženě postavit proti zastrahování, omezování či útlaču. Musíme hledat všechny prostředky svobodné výměny názorů s dnešními lidmi, ať už žijí v jakémkoliv politickém systému, neboť hladoví po slově

pravdy a po chlebě života. Měli bychom být neohroženými novátory, kteří mluví současným jazykem a snaží se pomocí hromadných sdělovacích prostředků dostat k lidem a hlásat jim radostnou zvěst, kterou je evangelium Ježíše Krista. Musíme hovořit zvláště s mladými, kteří drží budoucnost našeho světa v rukou a kteří jsou církví dneška a nadějí zítřka.

Dívají-li se dnešní mladí na Evropu a na církev, co vidí a co si asi myslí? Nevidí jen stárnoucí rozčarovaný světadíl, nevidí církev, o níž si myslí, že nemá co říci modernímu životu, dnešním mužům a ženám? Evropa znovu objeví svou životnost a církev své poslání, bude-li hlásat a žít evangelium radikálně a přesvědčivě. Prorok Joel hovořil o době, kdy „vaši jinoši budou mít prorocká vidění a vaši starci budou mít sny“. Podělme se s mladými o své sny, neboť sníme o Evropě, jež znovu objeví svou víru a svou jednotu; o Evropě, jejíž národy budou svobodně dědit svou historii a svou totožnost, jež budou věrny svému náboženství, své řeči a své kultuře; o Evropě ochotné žít v míru a svornosti, připravené řešit vzájemné spory jednáním a ne vojenskou mocí; o Evropě, jež bude chránit každý lidský život, jež bude respektovat lidskou důstojnost a zaručovat lidská práva; o Evropě, v níž bude podporován rodinný život a hájeny svobody jednotlivce; o Evropě, kde hladoví budou nasycováni a kde bude postaráno o slabé a o ty, co nemají střechu nad hlavou; o světadíl, jehož národy podají ruce hladovějícím a vykořisťovaným.

Sníme o církvi, jež se bude stále zabývat badáním o tajemství, jímž je Bůh; o církvi, jež se bude snažit vybudovat Boží království v současném světě; o církvi, jež se bude vytvářet modlit, s velkou úctou konat bohoslužbu, vážit Boží slovo a bude usilovat přinášet je světu; o církvi, jež se zsvětíla věci pravdy a hlubšímu pochopení toho, čemu učí Písmo a tradice; o církvi, jež bude věrná svému Pánu, jež bude usilovat o jednotu a smíření. Církev je totiž dům otevřený celému lidstvu, kde mohou najít domov a přístřeší chudí, hříšníci, slabí i trpící. Sníme o církvi, která je věrná své minulosti, která se staví odpovědně ke své přítomnosti a která je plna víry a naděje do budoucnosti.

Takovou podobu církve a Evropy by poznali a požehnali svatý Benedikt a svatí Cyril a Metoděj. Můžeme ji tak vidět i my a dát se jí inspirovat.

Podle novin Cumhuriyet je od 6.1. zakázán prodej biblí v turecké řeči, tištěných v Turecku. Zároveň platí rozhodnutí z r. 1982, že turecké Písmo sv. se nesmí ani dovážet, ani rozšiřovat. Gener. sekretář turecké Biblické společnosti a jeho dva spolupracovníci byli obžalováni, protože vydávali a prodávali bible. Proces začne 17.6. Už od roku 1957 je v Turecku zakázáno rozšiřovat Matoušovo a Janovo evangelium. Pod zákaz prodeje biblí z r. 1982 se vztahuje i rozšiřování biblí v jiných řečech, např. německé ap.

Referentka pro duchovní péči o ženy z bisk. gener. vikariátu Hildesheimu /NSR/ sděluje zjištění výzkumu Institutu pro demoskopii v Allensbachu, že k víře se v r. 1983 hlásilo jen 22 % žen pod 30 let, v r. 1968 ještě 50 %. Příčina - neznalost katolické víry!

V Hondurasu - Tegucigalpa, byl dvěma Nicaraguanci zavražděn 54 letý kněz, Kanad'an William Arsenault. Nejdříve ho mučili a pak zastřelili. Policie o pachatelích zatím nic bližšího nezjistila. Kněz pracoval v Hondurasu 20 let jako vicerektor v rehabilitačním středisku pro děti a byl také předsedou katolické Charity.

Sv. Otec zpovídal jako obvykle na Velký pátek v chrámu sv. Petra a večer vedl Křížovou cestu v Koloseu. Text k zastavením napsal letos spisovatel - konvertita z komunismu, André Frossard. Je to laik, známý svou knihou rozhovorů se sv. Otcem Janem Pavlem II.

Nikaragujská biskupská konference vydala v sobotu 22.3. prohlášení, v němž se ohraňuje proti pomluvám a útokům na Církev a hierarchii ze strany kněží a řeholníků, kteří se od Církve vzdálili a nyní štvou věřící k neposlušnosti vůči právoplatným pastýřům. Mezi těmito nehodnými kněžími je i min. zahraničí Miguel d'Escoto. Kněžská rada hned vyjádřila - 23.3. - svou solidaritu se svým arcibiskupem kard. Obando y Bravo. Všichni se energicky staví proti ničím nepodložené kampani vůči Církvi a jejím představitelům. Katolické kněze uráží a špiní nikaragujská /prakticky komunistická/ vláda a jejími nástroji jsou zvláště odpadlí kněží, kteří jsou ve vládě - jako je básník Cardenal a jeho bratr, odpadlý jesuita. Odpadlíci jsou vždycky mravně nejubožejší a nejslabší lidé. Arcibiskup z Managuy, kard,

Obando Bravo si na Zelený čtvrtek na tyto pomluvy stěžoval - před víc než 5,000 věřícími. Vyzýval křesťany, aby se modlili za kněze, které soustavně urážejí hromadné sdělovací prostředky. Kněžská rada jeho arcidiecéze tvrdí - právem - že vládní kampaň vzbuzuje jen odpor a nenávisť. Svého času pomáhala hierarchie prakticky svrhnout diktátora, ale nezná politické triky, pomáhala tím vlastně k vládě nepřátelům víry. Proto Církev zakázala kněžím, aby se míchali do politiky.

Podle „All Africa Press Service“ je v Etiopii asi 7,000 křesťanů ve vězení, z toho 200 duchovních. Zástupce „Otevřených dveří“, který obstarává této organizaci zprávy zjistil, že pronásledování křesťanů začalo v r. 1977 jako část plánu komunistické vlády, aby „vykořenila křesťanství“. Od r. 1600 se hlásí část Habešanů k pravosláví, ostatní patří k původní koptické církvi heretických monofysitů.

Nejvíce jsou pronásledováni evangelisté z luterské církve, pravoslavná - státní církev, je zatím tolerována. Jak dlouho?

V Římě se konal kongres morálních teologů. Při audienci, jíž se zúčastnilo 100 osob, řekl v proslovu sv. Otec, že v dnešní době se popírají téměř všechny mravní hodnoty a promluvil účastníkům do duše. Morální teologie je ze všech teologických oborů v současné době v největším úpadku - jsou „katechismy“, z kterých je úplně vyloučená.

Břežnové číslo o Chartě 77 přináší zprávu, že pět občanů z Gottwaldova - Stanislav Devátý, Otakar Veverka, Jiří Devátý, Bohumír Charvát a Vladimír Kolínek - poslalo min. kultury 20.2. t.r. dopis, v němž kritizují porušování občanských práv v ČSR. Všimají si hlavně náboženských svobod, vyjadřují svůj obdiv k snahám kard. Tomáška a kritizují postoj kněží z Pacem in terris. Vyzývají Milana Klusáka, aby se zasadil o propuštění věřících občanů z vězení. Snažili se nahradit nedostatek náboženské literatury nebo rozmnožovali práce autorů, kteří nemohou publikovat veřejně, hl. Pavla Budra a Jaromíra Němce z Gottwaldova a Jána Bečana z Košic. Dále žádají min. kultury, aby intervenoval ve prospěch uvězněného Augustina Navrátila z Lutopecen u Kroměříže, který poukazoval na bezpráví vůči

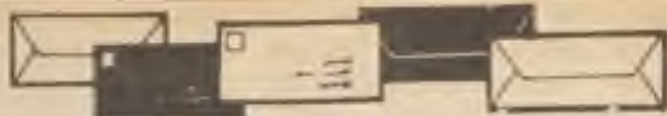
některým občanům a usiloval o to, aby věřící dostali nejzákladnější práva. Dále žádají o zastavení všech trestních stíhání za křesťanskou aktivitu, vydávání náboženské literatury - jak je tomu nejen v záp. Evropě, ale i v Maďarsku, NDR a Polsku, a o dodržování Helsinských dohod v oblasti kultury a náboženství a ve svobodném přijímání a rozšiřování myšlenek a informací. Kopii poslali různým státním institucím. K dopisu gottwaldovských se připojila řada dalších občanů z Prahy, Brna a Olomouce.

V Brazílii je 13,135 kněží na 132,590.000 obyvatel, tj. jeden kněz na asi 10,000 obyvatel. V oblasti Jih je však jeden kněz na 6,100 věřících, v oblasti severozápadu 1 na 18,000 obyvatel. V r. 1500 - před dobytím země Portugalci, bylo v Brazílii asi 5 mil. Indiánů, dnes jen 200,000 tj. 0,2 % obyvatel. V 16 st. bylo 600 domácích nářečí, dnes asi 100 a jen asi 150 kmenových skupin.

Pražský arcibiskup kard. Tomášek vyzval kněze, aby nebyli členy organizací politického rázu. Podle údajných západních tiskových kanceláří se kard. Tomášek s touto výzvou obrátil na kněze při svěcení olejů na Zelený čtvrtek /27.3./ v chrámu sv. Víta. Zmínil prý se výslovně o PIT, podporovaném státem. Doslovně řekl, že někteří kněží se věnují zvl. takovým úkolům, které nejsou v souladu s jejich posláním. Čas je příliš cenný a je třeba jej dokonale využít pro budování Božího království. Pak vyzval přítomné, aby se modlili za dostatek svatých kněží. Této mše sv. se zúčastnilo nejméně 50 kněží pražské arcidiecéze. Po obřadech mnozí věřící doprovázeli pana kardinála z katedrály sv. Víta až k arcibiskup. paláci, provolávali mu slávu a prosili o požehnání. Na Hod Boží velikonoční /30.3./ zase u sv. Víta, za přítomnosti asi 3,000 věřících, odsoudil pak kardinál v promluvě vše, co je proti právům člověka a základním svobodám, zejm. náboženským, na celém světě. Vyslovil uspokojení, že stále víc Čechů a Slováků s nadšením přestupuje do katolické církve a po důkladné duchovní přípravě žádá o křest. Vyzval rodiny, aby daly pokřtít děti.

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

DOPISY našich čtenářů

Tijuana - Mexico

Vážený, milý Otče Víte,
Včera 10. května jsme oslavovali narozeniny našeho drahého dp. Popelky v domě našich společných přátel manželů Škrobových, společně se Standou a Anežkou Brožkovými. Během večera mi Standa vytknul, že to je již několik let, co jsem Vám do Hlasu Národa nic nenapsal a doporučil, abych Vám třeba pro naše krajany a čtenáře napsal o naší poslední dovolené, kterou jsme strávili letos na jaře ve výletním městečku Ixtapa, ve státu Guerrero v Mexiku.

Městečko Ixtapa je položeno asi 100 mil na sever od Acapulco na břehu Pacifického oceánu. Vyjeli jsme z tijuánského letiště na DC 10 o půl desáté ráno a ještě před polednem jsme přistáli v Mexico City, kde jsme asi hodinu čekali na menší letadlo, které nás potom přeneslo přes hory Sierra Madre do městečka Zihuatanejo, které leží na klidné zátoce Pacifiku. Protože ja tam o dvě hodiny čas dopředu, nedalo se mnoho prohlížet

a tak jsme nasedli do taxíku, který nás odvezl ze Zihuatanejo do hotelového střediska Ixtapa. Bylo ještě světlo, když jsme vystupovali z taxíku. U registračního pultu nebyl nikdo, naše jména - Brožků a Korbářů na nás čekala. Jenom jsme se tam podepsali a bez jakýchkoliv formalit nás livrej odvedl na pokoje do devátého poschodí s fantastickým výhledem na moře se zapadajícím sluncem. Ačkoliv žijeme už celou dobu v Californii blízko moře, neuvědomovali jsme si, jak moře v noci hučí a bije do prstenu bílého písku. Náš hotel a též všechny hotely v Ixtapa stojí totiž přímo na břehu moře. Protože jsme ale byli trochu cestou znaveni, šli jsme zakrátko spát. Ráno však jsme zvyklí vstávat brzo, a tak jsme hned vyrázili na procházku ixtapského zálivu. Záliv je dlouhý asi pět mil, pláže široká aspoň pět set stop, a tak se nám dobře šlo a stačili jsme se uhybat mořské tříšti, které se ale přece jenom podařilo nás chytout někdy až pod kolena. Tuto procházku

jsem dělal občas i odpoledne, ale ráno se tak dělo vždycky pravidelně.

Po ranní procházce po pláži jsme se setkali na snídani s dalšími krajany, manžely Machovými a Fabiánovými, kteří přijeli do Ixtapy již několik dní před námi a proto pro nás již byli pravými domorodci. Obzvláště Venda Machová měla již obhlédnuté všechny dámské obchody a protože mluví španělsky, byla pravou rukou pro naše manželky, které nám Vendinou zásluhou ušetřily mnoho dolarů. Vendě jsme potom za to - jen po straně a privátně ze srdce poděkovali...

Po krátkém poledním odpočinku jsme se všichni odebrali na prohlídku ostatních hotelů a v každém jsme měli denně pozdní lunch, obyčejně při bazénu anebo pod střechou z palmových listů. Pozdě odpoledne jsme pak šli na procházku po městské promenádě, kde jsme potkávali řady přívětivých lidí, z osmdesáti procent Američany. Večery jsme trávili společnou večeří a potom se ještě zašlo na pokoj, kde je obyčejně všude bar, anebo stačí něco objednat po telefonu. Večeří se normálně pod širým nebem, hotel vrhá silná elektrická světla na pláž a člověk si myslí, že celé pobřeží je lemované krajkou svatebního šatu. Hudba „Mariachi“ konejší pocuchané nervy z našeho bláznivého města Los Angeles a člověku se zdá, že čas se konečně zastavil, že byl nějakou

mocnou rukou zakázán spěch a byla dána přednost klidnému lidskému životu.

Třetí den odpoledne jsme se rozhodli, že si zavoláme taxíka a pojedeme do městečka Zihuatanejo, abychom také poznali, jak žijí místní vesničané. Žádali jsme taxikáře, aby nás odvezl přesně do centra města. Protože jsme se do jednoho taxíku všichni nevešli, polovina nás musela počkat na příjezd druhého taxíku, který nás však dovezl přesně na stejný roh téhož chodníku, kde se „vylodili“ naši přátelé. A tak se znovu naše drahé polovičky sešly a hned byly dohodnuty, že se jde - nakupovat! My manželé jsme s tím zase stejně samozřejmě nemohli nesouhlasit, jen jsme si kladli podmínku navštívit a prohlédnout i jiné části města a hlavně také, abychom si mohli vybrat hezký restaurant na večeři. V celém městečku je jistě aspoň padesát hezkých restaurantů s elegantní obsluhou a chutným jídlem, ale vybrali jsme si hotel přímo u přístavu, kde za zátokou se ve tmě v kopcích třpytila diamantová světla residencí bohatých Mexičanů, pravděpodobně lidí, kteří přes týden žijí a pracují v Mexico City. Obsluha byla prvotřídní a bylo vidět, že i Mexičané byli potěšeni tím, že jsme si jejich restaurant vybrali. V každé restauraci je specialitou cocktail margarita, a kdyby jste si ji neobjednali, byla by to skoro politická zápletka, a tak, kamkoliv jsme přišli, musela to

být margarita, jinak to nešlo. Všechny byly ale stejné a všechny dobré.

V noci byl pak trochu problémem s návratem do Ixtapa. Po desáté hodině večer celé městečko najednou upadne do spánku a vy se pak skoro začnete modlit, aby přijel ještě jeden taxík. Nakonec však vždycky přijede a vždycky všechno dobře dopadne.

Na sever od Ixtapy je „Club Med“. Z pokoje našeho hotelu jsme viděli jenom jeho červenou střechu a tak jsme se rozhodli, že se tam pojedeme podívat. Z Ixtapy do Clubu Med to stojí taxíkem jenom 1.25 dolaru a tak jsme se tam vypravili již ráno. Když jsme tam dojeli, zrovna tam stála nákladní auta s ledem a čekala na příjezd rybářských lodí s výtěžkem nočního rybolovu. Nikdy jsem v životě neviděl tolik ryb najednou, ale nebyly delší než osmnáct inčů; co se s nimi pak dělá jsem si mohl jen domyslet, protože na přeptávání se nebyla příležitost. V Clubu Med byly stovky lidí, většinou mladých, kterým by se řeklo v Americe „Jet set“. Lidé bezstarostně sedící u stolků s prázdnými či poloprázdnými sklenicemi, jakoby všechno bylo zadarmo. Čloěk se diví, odkud jsou a co dělají, protože mluvili snad dvěma tucty různých řečí. Club Med má přepychový park, trávník jde skoro přímo do moře, kokosové ořechy visí nad cementovými pěšinkami kolem pobřeží a jistě tučet tenisových kurtů. Po břehu moře chodily neparáděné Indiánky a prodávaly různé tretky, korálky, náušničky, vyšívání blůzičky a prstýnky. Při porovnání s bižuterií v obchodech, měly všechno přišerně předraženo.

V sobotu večer jsme šli přímo v našem hotelu na mši svatou. Byla sloužena na břehu moře, kde asi za účelem vytvoření spirituální atmosféry architekt navrhl postavit do polokruhu jakési římské pilíře. Pan farář z Zihuatanejo tam přichází každý týden sloužit mši sv. Přijde s ním na výpomoc i laická sestra a za doprovodu reprodukováné hudby a hučení moře se slouží mše sv. pro hotelové hosty. Stačí se jenom bleskově odpoutat od přítomného světa a uchopí vás kouzlo světa druhého. Je to skoro nadpřirozené, sedíte na židli při západu slunce, vidíte prostižkého mexického kněze a rozumíte všemu věřícím srdcem. To byl můj největší zážitek v Ixtapě!

DEN OTCŮ

připadá letos na 15. června. Potěšte svého tatínka pěkným blahopřáním, které máme v české, slovenské a anglické řeči.

Potřebujete-li dárek, najdete u nás české a slovenské recordy, kazety, knihy, dřevěné korbělíky, keramické pullitry, popelníky, kafičko s rumem. Pro zábavu hrací karty, mariášky a taroky.

Máme velký výběr dárků pro každou příležitost. Nabízíme vám křišťálové sklo, keramiku, české granáty, kuchyňské potřeby, kuchařky, šátky na hlavu, bonboniéry, kapesníky, panenky z Československa, náboženské sošky a růžence.

Určitě si budete moci vybrat něco krásného a užitečného.

Jaroslav Pecháček: Masaryk, Beneš, Hrad. (Masarykovy dopisy Benešovi.) \$7.85, pošt. \$9.00.

Martina Navrátilová: „Já jsem já“ (autobiografie světoznámé tenistky). Ilustrované, brož., \$15.00, pošt. \$16.25.

E.M. Remarque: Tři kamarádi, \$6.95, pošt. \$8.25.

V. Páral: Soukromá vichřice, Mladý muž a bílá velryba, \$6.75, pošt. \$8.25.

Emma Jarošová: Dům u dvou skotiků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířátek), \$8.50, pošt. \$10.00.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zasílali o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obsloužíme.

Obchodní hodiny:

Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V neděli zavřeno.

PROGRAM ZAJEZDŮ 1986

DO ČESKOSLOVENSKA.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23, a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dny pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

Cena zájezdů je mimořádně výhodná.

Zavolejte nebo napište o podrobný program a cenu.

VYRIZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vašich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

V neděli, před naším odjezdem jsme ještě zašli do nákupního střediska v Ixtapě a našli jsme si útulný mexický restaurant. Alfredo se jmenoval náš číšník. Mladý a elegantní, snažil se nám dát tu nejlepší obsluhu, několikrát se vrátil k našemu stolu a ptal se, zda je všechno v pořádku. Po večeři se s námi loučil a slíbil mi, že za mnou přijede do Tijuana.

Naposledy jsme kráčeli zpět do našeho hotelu po ixtapské promenádě. Nebe bylo poseto milióny kvězných teček. V pozadí jsme slyšeli poslední šumot moře, jakoby se s námi loučilo, ale přitom nám připomínalo, abychom se nezapomněli v ta čarokrásná místa Boží zeměkoule vrátit. Srdečně Vás a všechny čtenáře H.N. zdraví Váš

Bohumil Korbář

Mše svatá v Ixtapě

A moře šumí jako má láska v srdci.

Stín sloupů oltářních se dotýká Tvých řas.

Chudičkový kněz, s kolářkem došira zas Bohu díky vzdává.

Třpytí se moře dálkou mých vzpomínek

na prahu přede mnou co tu leží. V bělostné hostii je splnění mých snů.

Tvá ruka rozumí mé lítosti.

K oltáři přichází věřící světů mých.

Jenom Ty, potichu, jako Tvůj život celý.

Proč jsem Tě k srdci jen nepřivinu blíž.

Topí se výčitky v hluku mých pozdních dní.

Zachvěl se zvoneček, když Tělo pozvedl

chudičkový pan farář v řeči cizí.

Do očí hledím Ti, v nichž moře zapadá.

S Tebou chci usínat a mít Tě na paměti.

/v Mexiku 1986/

New York - N.Y.

Milí čtenáři,

v krajanském tisku vycházejícím kdekoli velmi často čteme články pisatelů, kteří kritizují malou činnost, nebo nesprávné pořádání podniků. Dokonce jeden z pisatelů obšírně psal o tom, co všechno by se mělo pořádat v naší newyorské Národní budově. Když to člověk čte, říká si, to by bylo skvělé mít televizní studio, museum, vydavatelství novin a knih, informační středisko, divadlo, kavárnu, restauraci, plesový sál, filmovou, hudební a

divadelní školu. To všechno pisatelé navrhnou. Kdysi - asi před 25 lety - když ještě na první aveně byla Hájkova pekárna, byl jsem velmi aktivní v Sokole, ve Sportovním klubu a v dalších organizacích. Před tou pekárnou jsem potkal jednu krajanku, která mě oslovila a povídá: „Pane Petličko, Vy jste v těch spolcích, já Vám řeknu, co by se dalo dělat, aby byla větší činnost.“ Vyprávěla mi pak asi 20 minut a já jen poslouchal, protože jsem ji nechtěl přerušit. Když už neměla co říci, povídám: „Milá paní, to jsou ohromné nápady, Vás by spolky potřebovaly, vstupte do některého a začneme to všechno provádět.“ - „Prosím Vás, co si myslíte, já na to nemám čas,“ odpověděla. Na to jsem čekal a povídám jí: „To, co jste mi všechno povídala, o tom všichni pracovníci spolků vědí a chtěli by to uskutečnit. Co jim schází jsou lidé, kteří by to s nimi chtěli dělat a pomáhat, protože těch pár pracovníků na to všechno nestačí“. A tak je tomu znovu nyní, po 25 letech, kdy pisatelé do krajanských novin rádi piší, přednáší a navrhnou, co by se mělo dělat, nikdy však k ničemu nepřiloží pomocnou ruku, ale vždycky, panečku, a rádi kritizují těch pár spoluobčanů a spoluobčanek, kteří obětavě věnují svůj čas, aby se náš krajanský život držel při životě. Proto doporučuji, aby všichni ti moudří plánovači a navrhovači se přihlásili a začali s tím, o čem tak krásně piší do našich krajanských novin. Všude budete vítáni!

Jestliže však chcete dále jen v novinách něco navrhovat, nepřet'ete si nepřítel. Tím je komunismus, který se také pokouší rozkládat činnost protikomunistických organizací a také útočí na krajanské pracovníky a pracovnice. Informujte anglicky také americkou veřejnost o nebezpečí komunismu! Byli-li jste za své přesvědčení vězněni v komunistických vězeních, mluvíte o tom, pišíte, burcujte své americké spoluobčany v anglických i našich novinách! Tím uděláte veliký kus práce. Srdečně všechny zdraví

Jan Petličko

Vážený pane Petličko, to jste „kápl božskou“, anebo uhodil na správný hřebíček. Snad v každém našem krajanském prostředí se lidé setkávají s touto mentalitou, existuje tu u nás v Chicagu i mezi jinými etnickými skupinami, ale člověku se chce zdát, že mezi námi je těch plánovačů - „mělo by se udělat“ - přece jen trochu hojnější úroda než u Poláků, Litvinců, Ukrajinců, Němců, Italů, Belgičanů, Francouzů, Skandinávců, Číňanů, Japonců, Jihokorejců a hlavně je jich málo mezi Izraelity. Zvláště ti se při přípravách řešení daného problému vždy své komunitě ozvou - snad po příkladu Mojžíšově - svou osobní ochotou k potřebné práci dvěma pouhými slovy: „Tu jsem.“ A také sv. Pavel při svém obrácení na cestě do Damašku odpovídá Kristu Pánu: „Co chceš, abych pro Tebe udělal?“ Když se pak nad tímto zcela rozdílným základním lidským postojem - „mělo by se udělat“ a „jak mohu dobré věci svými schopnostmi přispět?“ - opravdu zamysleme, dospějeme nakonec i k tomu, že kdyby bývali křesťané 19. století nevyčkávali s řešením nově vznikajících sociálních problémů - „mělo by se v tom něco dělat“, ale skutečně něco udělali, nemusili asi lidé 20. století poznat hrůzy hnědé a rudé diktatury. Pokud pak jde o náš různorodý exil s jeho generačními problémy - (s nimiž má Moskva zkušenost už od r. 1917! - a proto může dnes i soudruhu Husákovu radit, jak exilní protikomunistickou opozici rozleptávat) - bylo by všechno o mnoho lehčí, kdyby několik našich skutečných osobností mělo i na tu potřebnou kulturní práci potřebné finance. Pak by se asi brzy počet samozvaných „rádoby šéfů“ snížil a rychle by se rozšířily řady schopných i méně schopných poctivě pracujících „Indiánů“. Jenomže, když ti z našich nejpoctivějších schopných veřejných národních pracovníků se musí nejdříve postarat o své rodiny, denně dobře vykonávat své zaměstnání, nezbyvá jim na kulturní a národní dobrovolnou práci příliš času. O ten, který takové nevděčné práci věnují, okrádají svůj spánek, svou rodinu a obvykle na vše doplácují i ze své vlastní kapsy. Škoda jen, že dosud nikdo z nich nepřesvědčil o nebezpečí komunismu některého olejářského šejka, aby mu v jeho poctivém úsilí nějakým tím milionem dolarů pomohl. Stačil by na to třeba i naftový americký magnát Armand Hammer, jenomže ten zase na nebezpečí mezinárodního komunismu nevěří, když říká: „Dejte každému sovětskému komunistovi přepychový automobil, a bude po komunismu!“ Když jeden liberální americký novinář říkal v r. 1983 polskému Walesovi, že jeho dělnická Solidarita má jen deset milionů členů, odpověděl mu pán takto: „1) Vždyť to je skoro celá třetina našeho

polského národa! Ukažte mi v kolika národech dělala v historii veliká jeho část revoluci myslí v tak nesnadných okolnostech jako jsou naše v dnešním Polsku. Vždyť je to úplný zázrak! Je nás veřejně organizovaných přes 30 % národa, zatímco obvykle dělalo v každém národě převraty k dobrému či zlému sotva 10 % angažovaných lidí! 2) Divím se pak tomu, proč se neptáte, jak je možné, že ve všech zemích s dnešními komunistickými režimy jsou komunisté v naprosté menšině a přece policejně diktátorsky jejich národům vládnou, a vy v USA to všechno tolerujete, a jenom předhazujete vládě bělochů v Jižní Africe, že je menšinová a vládně černé většině.“ - I v tom tedy má Walesa pravdu, jenomže Moskva nemůže potřebovat, aby jeho hlas byl ve světě slyšen, a proto jej prozatím umlčely i naše americké levicově liberální sdělovací prostředky. A co nám z toho v exilu, pane Petličko, vyplývá je to, co poznali už naši národní buditelé doma, a naši první pionýři v USA i v Kanadě. Tu nutnou domácí drobnou práci dělá vždy, všude, v každém spolku, při každém podniku jen malá menšina dobrovolníků, která z hloubi duše věří a rozumem je přesvědčená, že jsou na světě věci, pro které je záhodno žít a se obětovat. Doma to ještě v nedávné době připomněli národu studenti Jan Palach a Jan Zajíc, prof. Jan Patočka a v evangeliu to klade na srdce sám Boží Syn, Kristus Pán. V exilu máme schopné a velmi podnikavé jedince, jejichž obchody prosperují, mají k nim i vlastní letadlo a dopravní loď, ale ačkoliv se měli už doma dobře za 1. republiky, v exilu na nic nepřispějí ani pětkou a jen si říkají: „Haš-těte se, bláhoví troubové.“ Až se vrátí do naší vlasti svoboda, budu se mít zase dobře, poněvadž budu mít kapitál k investicím, čímž prospějí své zemi nejvíce, zatímco vy jste se v exilu udřeli při „dětských hrách“ na písku.“ Komunisté, kteří jsou doma u moci a mají se z toho dobře, smýšlejí podobně. Jen si přejí, „aby to vydrželo,“ dokud jsou ještě oni na živu, a aby pamětníci jejich krutostí vymřeli před nimi. Inu, takové to na světě asi vždycky bylo a jediná naše jistota je v tom, že Pán Bůh má na lidský život jiný kalendář než my, a na lidské skutky a jednání jiné váhy než jsou naše lidská hlediska. To říkám k posile všech drobných poctivých pracovníků doma i v exilu. A pěkně je, i Vás, Jene, ze srdce pozdravuji.

Váš Pr. Vojtěch

***** Msgr. Jan J. Hanáček 50 let knězem *****

V neděli 4. května 1986 ve farním chrámu na High Hill /poblíž Schulenburgu/ v Texasu oslavil Msrg. Jan J. Hanáček zlaté jubileum svého kněžství.

Ve čtyři hodiny odpoledne byly slavné služby Boží, které zahájil chrámový sbor zpěvem českých mariánských písní. Jubilanta doprovázelo k oltáři přes 50 duchovních mezi nimi dva biskupové, a řada monsignorů i českých kněží. Byli mezi nimi Msgr. Jan Kukrál, Msgr. Drozd, Fr. Jos. Vrána, Fr. Henry Rachůnek.

O životě a 50. letém kněžském působení kázal sídelní biskup z Victoria. Na High Hill přijel také p. Amos Pavlík, předseda ČKJT.

Msrg. Jan Hanáček se narodil 26. července 1907 na Moravě a do Texasu přijel s rodiči jako 12 letý hoch r. 1920. Rodiče se usadili poblíž města La Grange. Obecnou školu navštěvoval v Oak Hill a na radu dp. P. Kašpara se Jan Hanáček odebral r. 1924 na klasické studie do koleje sv. Prokopa v Lisle, Ill. V září 1928 vstoupil do semináře sv. Jana v San Antonio, kde dokončil svá studia klasická a filosofická i bohosloví. Na kněze byl vysvěcen 19. března 1936 v San Antonio. V neděli 22. března pak sloužil svoji primiční mši sv. v osadě Nejsv. Srdce Páně v La Grange, Tex. Kaplanoval 3 léta v El Campo, r. 1939 se stal farářem v Blessing, r. 1942 byl přeložen do D'Hanis, r. 1945 do Ammannsville. Od června 1947 až do svého odchodu na pensí byl farářem v Shiner osady Ssv. Cyrila a Metoděje. V březnu 1971 byl Fr. Jan Hanáček povýšen na monsignora.

Jak horlivým a obětavým sluhou Božím je Msgr. Hanáček, dosvědčuje to, že když odešel ze Shiner, místo aby se odebral na zasloužený odpočinek, usadil se v osadě High Hill a spravuje odtud ještě dvě farnosti Ammannsville a Holman, v nichž žije hojně našinců. Msgr. Jan Hanáček se účastnil konvencí Národního svazu českých katolíků, které byly konány v uplynulých desetiletích v Texasu.

Národní svaz českých katolíků i Hlas národa blahopřeje Msgr. Janu Hanáčkovi k jeho zlatému jubileu kněžství a vyprošuje mu Boží požehnání i dobré zdraví a svěžest jak tělesnou tak duševní do dalších let kněžského působení.

Johannesburg. — Jihoafrická policie našla v širém poli nedaleko zalesněné krajiny u Johannesburgu velkou skrýš zbraní sovětské výroby; bylo tam 880 liber výbušnin, zbraně a munice. Byla to doposud největší skrýš zbraní teroristů objevená v Jižní Africe. Guerilové „Afrického národního kongresu“, jimž tyto zbraně náležely, usilují o svržení jihoafrické bělošské vlády. Protože pak tyto zbraně byly přepraveny na území Jižní Afriky ze sousedních zemí, a protože teroristé Afrického národního kongresu ze svých základů v těchto zemích nyní stále častěji podnikají své útoky na území Jižní Afriky, jihoafrické letectvo podniklo v odvetu nálety na tyto základny jihoafrických teroristů poblíž hlavních měst států Botswany, Zambie a Zimbabwe. Objekty byly napadeny z letadel, helikoptér a parašutistů. Poblíž Lusaky však prý omylem byl bombardován tábor uprchlíků namísto základny jihoafrických teroristů. U Harare a Gaborone byly zasaženy objekty guerilů. Pouze tři lidé prý byli při těchto náletech zabiti, údajně všichni civilisté. Reaganova vláda 19. května přísně odsoudila tyto nálety jako nepřijatelné a jako překážky proti mírovému úsilí USA v této končině. Nauvalilo však na Jižní Afriku žádné ekonomické sankce, protože podle mínění Washingtonu tyto sankce by více uškodily jihoafrickým černochům než bělošské menšinové vládě. Jihoafrický prezident P.W. Botha však na kritiku Spojených států odpověděl, že v této věci Jižní Afrika pouze následovala příkladu

USA, které nedávno, v úsilí rozdrtit terorismus, podnikly letecký útok na libyjská města Tripoli a Benghazi. Washington však považuje odvetný nálet na hnízda terorismu v Libyi za zcela odlišný od jihoafrické odvety, protože ve Spojených státech neexistuje systém oddělení ras a bělošská menšina nevyládne nad černošskou většinou. V US městech, kde černoši ani nemají většinu, byli demokraticky zvoleni černoští starostové. Ovšem, i když se tato argumentace zdá být logická, celý západní svět dobře ví, že kdyby Bothova vláda JAR ustoupila násilí prosovětských guerilů marxistického ANK, Sověti by tam získali svůj rozhodný vliv a vojenské základny, nebezpečné nejen pro celou Afriku, ale i pro ekonomii USA a celého svobodného světa. Bothova vláda JAR je rozhodnuta svou apartheid odbourat, černochoy a ostatní domorodce postupně k vládě připustit, jenomže kdyby přistoupila na dogmatický požadavek demokracie - každý vychovaný i nevychovaný člověk jeden hlas, - odevzdaný jednotné kandidátce ANK, byla by ihned z Jižní Afriky diktatura proletariátu s veškerým totalitním násilím a všeobecným hospodářským úpadkem. Kdyby se do věci v JAR nepletl dnes Sovětský svaz, jihoafrická vláda v Pretorii by už byla dávno udělila nezávislost Namíbii a pokojný vývoj JAR k federaci by mohl být uspíšen.

Washington. — Ačkoliv syrská vláda presidenta Hafez Assada to popírá, Bílý dům i izraelský ministerský předseda Shimon Peres prohlašují, že Sýrie chrání

LETEM

SVĚTEM

mezinárodní teroristy, poskytuje jim útočiště, výcvik a všestrannou pomoc. Také pomáhá teroristovi Abu Nidal-ovi, který řídil teroristické útoky na americké a izraelské objekty v prosinci 1985 na letištích v Římě a ve Vídni. Sýrie prý dovoluje teroristům příchod do země, přístup do Libanonu a výpady ze Sýrie. Západoněmecké autority a Anglie rovněž podezřívají Sýrii, že pomáhala nedávno provést u nich teroristické akce: v západním Berlíně byl se syrskou „diplomatickou“ pomocí podniknut libyjský bombový atentát na zábavní podnik „La Belle“, při němž byl zabit jeden Američan spolu se svou tureckou přítelkyní a více než 80 lidí bylo zraněno; na londýnském letišti byl učiněn nezdářený pokus vpašovat bombu do izraelského letadla, v němž letělo na 400 cestujících rovněž za spolupráce Sýrie. - Peres v Jeruzalémě také prohlásil, že od příštího října už nebude ministerským předsedou v Izraeli; bude jím Yitzhak Shamir, předseda radikální koalice Likud, která je méně ochotná činit ústupky Jordánsku. Proto je možné, že mír mezi oběma zeměmi nebude už uzavřen. Peres pak projevil svůj nynější naprostý pesimismus když prohlásil, že už úplně pochybuje o tom, zda jeho mírové snahy ještě vůbec něčeho dosáhnou.

Londýn. — O svatodušním víkendu, trvajícím tři dny, mnoho turistů ze západoevropských zemí navštěvuje Anglii, a mnozí britští občané stráví tyto jarní dny na evropské pevnině. Proto je v Anglickém kanálu velká frekvence a mnohé čluny převázejí turisty oběma směry. Letos se krátce před tímto vík-

endem rozšířila zpráva, že prý arabští teroristé plánovali vyhodit bombou do povětří některý z těchto člunů. Proto policie v britských, belgických, holandských a francouzských přístavech byla v pohotovosti a důkladně prohlížela jak cestující a zavazadla, tak i auta převozená přes kanál. Zejména v britském přístavu Doveru měla policie pilno; tímto přístavem totiž projde ročně oběma směry na 17 milionů cestujících. Nedošlo sice k žádnému neštěstí, avšak policie naznačila, že zpřísněná opatření byla „zdůvodněná a užitečná.“

Portland, Oregon. — Skupina jedenácti 15 a 16 letých středoškoláků z episkopální vyšší školy v Portlandu, O. se pokoušela vystoupit na nedalekou horu Mount Hoot, vysokou 11,245 stop. Asi 400 stop před dosažením vrcholu byla zasažena sněhovou bouří, prudkým víchem a mrazem 40 stupňů pod nulou. Všech jedenáct se tedy schoulilo do 4 stopy dlouhé jámy, vyhrabané do sněhu na svahu hory. Protože však nebyli náležitě oblečení, devět jich zmrzlo a pouze dva byli zachráněni. Oba se musili ihned podrobit operaci srdce, při které jim byla vypumpována krev, zahřátá a opět vpumpována zpět do jejich žil a cév. Jednomu z nich, 16 letému Giles Thompsonovi, musili lékaři, aby mu zachránili život, amputovat obě nohy pod koleny. Rodiče postižených studentů ostře vytýkají školním autoritám nedbalost při přípravě této výpravy, která skončila tak tragicky. Na zmíněné škole se vyžaduje na důkaz tělesné zdatnosti povinné zlezení jedné vysoké hory, obyčejně Mount

Hoot, takže tam vůdcové výpravy nevystupovali poprvé.

Islamabád. — Dne 17. května čtyři bojová letadla sovětské výroby typu SU-22, patřící armádě afghánské komunistické vlády, patrně pilotovaná sovětskými letci, přeletěla do pakistánského vdušného prostoru v úmyslu bombardovat tamní tábory uprchlíků z Afghánistánu. Pakistánské stíhačky americké výroby typu F-16 však ve vzdušné bitvě sestřelily jedno z afghánských letadel, druhé poškodily a zbývající dvě zahynaly na útek. Pakistánský místomáráš Mohammed Yunis na to řekl: „Naše země patří nám, a náš vzdušný prostor je také náš. Ať nás tedy oni - (Sověti a Afghánci) - nechají na pokoji.“

Vatikán. — Papež Jan Pavel II. vyhlásil v neděli 18. května, v den svých 66. narozenin, že dne 30. května uveřejní svou novou encykliku, neboli pastýřský list „Pána a Oživovatele“, pojednávající o Duchu svatém. Tento list bude spolu s encyklikami „Bohatý na milosrdenství“, pojednávající o Bohu Otci, a „Vykupitel člověka“, pojednávající o Kristu-Božím Synu, tvořit trilogii. Řekl, že sepsal tento pastýřský list z lásky k církvi a k Duchu svatému, a dodal: „Doufám, že tento pastýřský list bude povzbuzovat mezi věřícími stále rostoucí zbožnost ke Třetí osobě Nejsvětější Trojice, již Kristus, dříve než vstoupil na nebesa, světil vedení své církve k plné pravdě.“

Moskva. — Po nedávné nukleární nehodě v Černobylu, Sovětský svaz plánuje koupit od dvou amerických firem celkem šest samočinně se pohybujících robotů pro provedení čištění staveb reaktorů a okolní půdy. K tomuto prodeji ještě bude potřeba schválení US departmentu obchodu, čeká se, že svolení k tomu bude dáno, protože tyto roboty nepředstavují „žádnou vysokou technologii“, kterou Spojené státy dosud odmítají komunistům předat. - Podle odhadu amerických vědců v důsledku katastrofy v Černobylu zemře v budoucnu na rakovinu asi 40 tisíc lidí, 23 tisíce v Sovětském svazu a 17 tisíc jinde v Evropě. Ti všichni by na rakovinu nezemřeli, kdyby k této nehodě nebylo došlo. V důsledku této pohromy prý také asi 200 tisíc sovětských občanů utrpí ujmy na svém zdraví.

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

Our 103rd Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

NAVŠTIVTE

JOHNNY'S MORA VIA RESTAURANT
in Lyons, Illinois

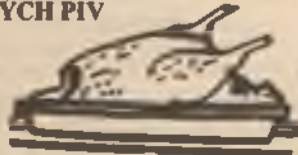
8744 W. Ogden (3 blocks west of First Ave.)

Budete překvapeni chutnou českou domácí kuchyní při velice přístupných cenách a vzorné obsluze.

- DENNĚ PŘIPRAVOVANÉ SPECIALITY
- TAKE OUT ORDERS
- VÝBĚR IMPORTOVANÝCH PIV
- CATERING SERVICE

Otevřeno denně
kromě pondělí:
11:30 a.m. - 8:00 p.m.

Na Vaši návštěvu se těší
noví majitelé **Jinřich & Ludvík**

☎ 447-6776

Sovětské autority také oznámily, že z města Kieva bylo odvezeno do bezpečí na 100.000 dětí, a celkový počet mrtvých dosáhl nyní počtu 19.

● ● ●
Brusel. — Reaganova vláda chce po 17 leté přestávce opět vyrábět chemické zbraně, to je otravné plyny, zejména nervový plyn, avšak US Kongres to učinil závislé na schválení členských zemí smlouvy NATO. Dne 22. května ministři obrany těchto zemí tento návrh konečně schválili. Proti tomu hlasovaly pouze Norsko, Dánsko a Holandsko, které se domnívají, že k takovému rozhodnutí dnes není vhodná doba. Tím prý jen bude podrážděn Sovětský svaz, od kterého se čekají ústupky v jednáních o omezení nukleárních zbraní. Vyrobený plyn má být uskladněn v USA; pouze v případě krize by byl přepraven do Evropy. US ministerstvo obrany jednalo o této věci ze západními vládami jen proto, že bylo znovu zjištěno použití otravných plynů Sověty v Afghaništánu.

● ● ●
Paříž. — Neznámí teroristé podnikli 16. května po desáté hodině večerní, střelnými zbraněmi, požárovou bombou a ručními granáty, útok na ústředí Interpolu, které je koordinacním úřadem mezinárodní policie. Jeho budova je v Saint-Claud na předměstí Paříže. Přitom byl zraněn pouze jeden policista, avšak způsobené hmotné škody byly značné. Tento teroristický čin si přivlastnila extrémně levicová teroristická organizace zvaná „Prímá akce“.

● ● ●
San José, Kostarika. — Eden Pastora, dnes 49 letý, bojoval kdysi se sandinisty pro svržení diktatury Anastasio Somozy; později však vítězné sandinisty opustil kvůli jejich marxismu a komunistické Nikaragvy. Sám pak společně se čtyřmi tisíci bojovníků, po čtyři roky bojoval na jihu země při hranicích Kostariky za osvobození Nikaragvy od sandinistického režimu. Bez výpomoci Spojených států však tento boj byl bezvýsledným. Spojené státy pomáhají pouze nikaragžským rebelům bojujícím na severu Nikaragvy, ze základen na území Hondurasu. Tamním nikaragžským bojovníkům poskytly v posledních pěti letech pomoc ve výši 100 milionů dolarů, avšak Pastorovi a jeho bojovníkům neposkytly téměř nic. Naopak vybízely Pastora, aby se připojil ke guerilům v Hondurasu. Pastora však tento návrh zamítl; prý nechtěl bojovat po boku lidí,

kteří dříve většinou kolaborovali s gen. Somozou, a kteří si podrželi své extrémně pravicové tendence. Nyní se Pastora rozhodl svůj boj proti sandinistům opustit, protože jeho bojovníkům chybělo vše, zbraně i potraviny, a nemohli v boji dále pokračovat. Bez pomoci USA by byla jejich situace beznadějná. Proto dne 16. května se s 200 guerily vzdal kostarickým autoritám, které je odzbrojily; čeká se, že ještě 450 dalších jeho bojovníků učiní podobně. Zbývající se už přidali ke guerilům, bojujícím ze základen v Hondurasu. Kostarické autority oznámily, že pušky, jichž užívali Pastorovi guerilové, jsou pouhými „muzejními kousky.“

● ● ●
Chicago. — Chicagský arcibiskup kardinál Joseph Bernardin prohlásil 20. května, že jeho kněží budou muset hledat jiné cesty pro získání potřebných finančních prostředků na své školy a různé jiné farní projekty, než jsou populární hry „Bingo“ a „Lasvegasské noci“ velmi oblíbené u žen a starších občanů. Při těchto hrách se totiž hraje o peníze; každý účastník však přispívá pouze malým peněžním obnosem a tak neriskuje žádné větší ztráty. Tyto hry se kardinálu Bernardinovi a jiným US biskupům, zejména newyorskému kardinálu Patrikovi O'Connorovi, nezdají dosti důstojné prostředky k získání potřebných příjmů pro financování škol a údržbu církevních budov. Kardinál Bernardin navrhuje návrat ke staré praxi církevních desátek (tithes), které mají svůj základ v samotném Písmě sv., zejména ve Starém zákoně. Desátky jsou totiž pro věřící opravdovým náboženským skutkem, stejně jako jsou modlitba, půst, almužna a sebezápor. - Systém desátek byl už jednou dříve zave-

den biskupem Josefem Imeschem v illinoiské diecézi Joliet; kard. Bernardin o tom řekl, že měl sice „jen omezený úspěch“, ale přesto je třeba se k němu vrátit. Spíše by se mělo ale říci, že asi iniciativa biskupa Imesche českého původu neměla žádný úspěch, protože dnes už systém „desátek“ v Joliet zase opustili; vůbec se totiž neujal.

● ● ●
Washington. — Podle rozhodnutí US senátu i Domu reprezentantů bude od příštího roku ve Spojených státech prodoužen letní čas o jeden měsíc. Zatímco letos začal poslední neděli v dubnu a končí v poslední neděli v říjnu, napříště bude začínat už v první neděli v dubnu a bude končit o první neděli v listopadu. Prodoužením letního času se prý ušetří na zdrojích energie, sníží počet dopravních nehod i násilných zločinů a vůbec se tím podpoří národní ekonomie.

● ● ●
Moskva. — Dne 20. května vláda Sovětského svazu jmenovala novým velvyslancem ve Washingtoně 55 letého Yuri Dubinin-a; nastupuje po Anatoly Dobryninovi, který zastával tuto funkci až do března 1986, celých 24 let. Dubinin nemluví ani anglicky, ani nezná Spojené státy; má se zato, že nyní všechna rozhodnutí o vztazích mezi SSSR a USA budou konána přímo v Moskvě a Dubinin bude tato rozhodnutí pouze provádět. Dubinin je považován za představitele nové generace sovětských diplomatů, stejně jako předseda KS SSSR Gorbačov. Zatímco Dobrynin byl vysokým členem sovětského komunistického aparátu, Dubinin zastává ve straně jen podřadné místo. Poněkud zná západní Evropu, kde začal svou kariéru jako atašé sovětského velvyslanectví v Paříži. Od r.

1956 do 1959 byl v Paříži členem sekretariátu UNESCO. Pak byl 3 roky zaměstnancem na sovětském ministerstvu zahraničí v Moskvě. Od r. 1963 do 1968 byl poradcem sovětského velvyslanectví v Paříži, ale znovu byl odvolán do Moskvy, kde byl předsedou sekce pro západní Evropu. Od r. 1978 až do letoška byl sovětským velvyslancem ve Španělsku. Před dvěma měsíci byl jmenován sovětským velvyslancem u OSN v New Yorku. Jeho přední charakteristikou je prý „houževnatost a vytrvalost při vyjednávání.“

● ● ●
Washington. — O tomto víkendu 25. května byl ve Spojených státech proveden demonstrační program „Hands Across America“ - „Spojené ruce napříč Amerikou“, na zdramatizování problému hladu ve Spojených státech. Na 5 milionů dobrovolníků spojilo své ruce v dlouhé řadě od jednoho oceánu ke druhému. Touto kampaní se doufalo získat 50 až sto milionů dolarů na výpomoc hladovějícím Američanům a těm, kteří nemají kde bydlet a musejí žít na ulicích měst. Dne 21. května prezident Reagan prohlásil, že v Americe nemusí dnes nikdo hladem trpět; má-li hlad, je to pouze proto, řekl prezident, že neví, kde má požádat o pomoc. Prý existuje dostatek veřejných i soukromých programů, které se zabývají problémem hladu. -

Později však vyslovil s touto kampaní svůj souhlas a sám se u Bílého domu v neděli 25. května na chvíli připojil k řadě dobrovolníků. Ačkoliv účastníci na této dlouhé řadě spojených rukou jeví velké nadšení, pozorovatelé střízlivě říkají, že touto folkloristickou demonstrací se úděl chudých Američanů nezmění, že všechno zůstane jako to bylo dříve, protože nejučinnější pomocí zdravým potřebným je pomoc tak, aby si mohli pomoci sami. Pak zůstane ještě vždycky dostatečný počet těch, kteří si pro nemoc, neštěstí či stáří pomoci nemohou, a těm je ovšem nutno hledat cesty k takové práci, která by jim skutečně pomohla důstojně lidsky žít a nenechávat je na ulici. Jenomže, kdo z našich US zákonodárců se dnes pokusí přijít s návrhem zákona o právu na práci, či s trestním zákonem proti příživnictví a k „převýchově cikánských povah“ v pracovních donucovacích táborech?

● ● ●
Washington. — V týž den prezident Reagan vetoval rozhodnutí Kongresu, zakázat prodej moderních zbraní Saudské Arábii, aby Izrael se nemusil obávat, že těchto zbraní bude užito proti němu. O tomto vetu bude Kongres hlasovat 5. června. Kongresníci doufají, že do té doby získají potřebné dvě třetiny hlasů pro přehlasování prezidentova veta, anebo změnu prodejní smlouvy.

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
 4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
 RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
 LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
 WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
 CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
 NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
 9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
 WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
 ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
 V BERWYNU, ILL.
K·H
Auto
Repair
 6619 - 21 W. Čermákova tř.
 (hned vedle berwynské pošty)
 její majitele

STEVE KUBOVIČ
 a
JANO HULÍN
 vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
 ☎ 484-0106 / 749-0281

Poslání leků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

SPORT

Z HISTORIE

MISTROVSTVÍ SVĚTA V KOPANÉ

Letošní MS v kopané v Mexiku bude již v pořadí třinácté.

Podívejme se nyní na těch předešlých dvanáct a na jejich finalisty.

1. Vůbec první MS bylo v Uruguay v r. 1930. Tehdy se zúčastnilo tohoto MS celkem 13 států a ve finále mužstvo Uruguay porazilo Argentinu 4:2. 80,000 diváků v Montevideo.

2. Itálie v r. 1934. 17 států se zúčastnilo MS a ve finále Itálie porazila Československo v nastaveném čase 2:1. 40,000 diváků v Římě. Branku Československa dal Tonda Puč.

3. Francie v r. 1938. 16 států se zúčastnilo tohoto MS a ve finále Itálie porazila Maďarsko 4:2. 60,000 diváků v Paříži.

4. Brazílie v r. 1950. Poprvé po 2. světové válce favorité Brazilci prohráli ve finále proti Uruguaycům 1:2.

5. Švýcarsko v r. 1954. 16 mužstev se zúčastnilo a ve finále Záp. Německo porazilo Maďarsko 3:2. 65,000 diváků v Bernu.

6. Švédsko v r. 1958. 16 států se zúčastnilo tohoto MS a ve finále Brazílie porazila Švédsko 5:2. 50,000 diváků ve Stockholmu vidělo dvě krásné branky Pelého.

7. Chile v r. 1962. 16 států se zúčastnilo tohoto MS; ve finále Brazílie porazila Československo 3:1, 69,000 diváků v Amarildo. Jedinou branku Československa vstřelil Josef Masopust.

8. Anglie v r. 1966. 97,000 diváků přišlo na Wembley stadion, aby byli svědky velkého finále, ve kterém Anglie porazila Záp. Německo v nastaveném čase 4:2.

9. Mexiko v r. 1970. 107,000 diváků vidělo finálový zápas mezi Brazílií a Itálií, ve kterém Jihoameričané z Brazílie zvítězili 4:1.

10. Záp. Německo v r. 1974. 80,000 diváků v Mnichově vidělo finále ve kterém Záp. Německo porazilo Holandsko 2:1.

11. Argentina v r. 1978. 78,000 diváků v Buenos Aires vidělo ve finále Argentine, kteří vyhráli nad Holandskem až v nastaveném čase 3:1.

12. Španělsko v r. 1982. Poprvé v historii MS bylo rozhodnuto, aby byl zvýšen počet zúčastněných států na 24. 90,000 diváků v Madridu vidělo ve finále vítězství Itálie nad Záp. Německem 3:1.

13. Mexiko - 1986. 24 států je rozděleno do šesti skupin. Finálový zápas bude sehrán 29. června 1986 na Azteca stadionu v Mexico City. Za měsíc se dovíme, kdo bude vítězem a novým Mistrem světa na další čtyři roky.

Program zápasů 1. kola MS v Mexiku

Skupina A:
31. května v Mexico City: Itálie - Bulharsko.

2. června v Mexico City: Argentina - Jižní Korea.

5. června v Puebla: Itálie - Argentina.

5. června v Mexico City: Jižní Korea - Bulharsko.

10. června v Puebla: Jižní Korea - Itálie.

10. června v Mexico City: Argentina - Bulharsko.

Skupina B:
3. června v Mexico City: Belgie - Mexiko.

4. června v Toluca: Paraguay - Irák.

7. června v Mexico City: Mexiko - Paraguay.

8. června v Toluca: Irák - Belgie.

11. června v Mexico City: Mexiko - Irák.

11. června v Toluca: Paraguay - Belgie.

Skupina C:
1. června v Leon: Kanada - Francie.

2. června v Irapuato: Maďarsko - SSSR.

5. června v Leon: Francie - SSSR.

6. června v Irapuato: Maďarsko - Kanada.

10. června v Leon: Francie - Maďarsko.

10. června v Irapuato: SSSR - Kanada.

Skupina D:

1. června v Guadalajara: Španělsko - Brazílie.

3. června v Guadalajara: Alžír - Severní Irsko.

6. června v Guadalajara: Brazílie - Alžír.

7. června v Guadalajara: Sev. Irsko - Španělsko.

12. června v Monterey: Alžír - Španělsko.

12. června v Guadalajara: Sev. Irsko - Brazílie.

Skupina E:

4. června v Queretaro: Uruguay - Záp. Německo.

4. června v Nezahualcoyoti: Skotsko - Dánsko.

8. června v Queretaro: Záp. Německo - Skotsko.

8. června v Nezahualcoyoti: Dánsko - Uruguay.

13. června v Queretaro: Záp. Německo - Dánsko.

13. června v Nezahualcoyoti: Skotsko - Uruguay.

Skupina E:

2. června v Monterey Univ.: Maroko - Polsko.

3. června v Monterey Tech.: Portugalsko - Anglie.

6. června v Monterey Tech.: Anglie - Maroko.

7. června v Monterey Univ.: Polsko - Portugalsko.

11. června v Monterey Univ.: Anglie - Polsko.

11. června v Guadalajara: Portugalsko - Maroko.

ZPRÁVY

ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Sparta - Schwaben

Po týdenní přestávce Spartané se opět objeví na vlastním hřišti, kde jejich soupeřem bude obávané mužstvo Schwaben.

Manažer Sparty Lád'a Gajda počítá s kompletní sestavou, která může vyhlížet následovně: Hageman - Brabenec - Wise -

De Batty - Kouwe, DiBernardo, Svoboda, Cuiriz, - Taylor, Helseth, McDonald. Náhradníci: Fonseca, Lencioni, Gajda a Maňásek.

Mužstvo Schwaben bude oslabeno na levém křídle, kde výborný hráč Steve Sobey nemůže pro zranění nastoupit. Oporou Schwaben je brankář Feldman a záložník Rock.

Spartané jsou i v tomto zápase favority a budou-li dostatečně střílet, oba dva body zůstanou v Ciceru.

Zápas se hraje na hřišti „Allbright“, 5000 záp. Čermákova třída; výkop je ve 3:00 hod. odpoledne. Rezervy zahájí již v 1:00 hod. odpoledne.

METRO-LIGA

Program zápasů 7. kola neděle 1. června 1986.

MAJOR DIVIZE:

Sparta - Schwaben, Gr. White - Lightning, U. Serbs - R. Wawel, Vikings - Eagles, Wauconda - Kickers.

Tabulka Major Divize:

1. SPARTA	5	1	0	13:5	11
2. SCHWABEN	2	1	1	7:5	5
3. USERBS	2	1	1	6:4	5
4. VIKINGS	2	1	2	9:9	5
5. LIGHTNING	2	0	2	3:4	4
6. R.WAWEL	1	2	2	6:8	4
7. WAUCONDA	1	1	0	3:2	3
8. EAGLES	1	0	1	5:4	2
9. GR.WHITE	0	2	4	5:11	2
10. KICKERS	0	1	3	2:7	1

SPORT JEDNOU VĚTOU

Kopaná

San Diego Sockers jsou opět Mistry M.I.S.L., když ve finále porazili Minnesotu 4:3 (na zápasy).

Tenis

Mistrovství Francie bylo zahájeno minulý týden a dle očekávání Ivan Lendl s Martinou Navrátilovou jsou nasazení hráči číslo jedna.

John McEnroe má syna a nyní se mní soustředit opět na tenis a je možné, že jej již uvidíme na mistrovství USA ve Forest Hills.

Československý reprezentant Ivan Lendl zvítězil ve finále Otevřeného tenisového mistrovství Itálie v Římě, kde porazil Španěla Emilia Sanchezze 7:5, 4:6, 6:1, 6:1. Dvacetiletý Sanchez dokázal jako nenasazený hráč vyřadit v předcházejících kolech Borise

Beckera ze Západního Německa a Švéda Matse Wilandera. Lendl byl za své vítězství odměněn šekem v hodnotě 56,000 dolarů.

Martina Navrátilová 19. května překvapivě podlehla ve finále západoněmeckého tenisového mistrovství žen v Západním Berlíně šestnáctileté domácí reprezentantce Steffi Graffové 2:6, 3:6. Graffová, která postoupila do finále bez boje vzhledem k onemocnění její semifinálové soupeřky Hany Mandlíkové z Československa, potřebovala ke svému vítězství nad Navrátilovou pouhých 64 minut.

Box

Nejúspěšnější zemí na právě skončeném Mistrovství světa v amatérském boxu, které se pořádalo v Renu v Nevadě, se ukázala Kuba, jejíž reprezentanti získali celkem 7 zlatých medailí. Vzhledem k tomu, že se od amerických rohovníků pronikavé úspěchy tentokrát nečekaly, způsobily jejich tři zlaté medaile značné potěšení.

Koňské dostihy

V sobotu 17.5. shlédlo téměř devadesát tisíc diváků v Baltimoru a další desetitisíce doma u televizorů jeden z nejslavnějších závodů americké dostihové sezóny - Preakness. Jeho vítězem se stal kůň Snow Chief s dvacetiletým jezdcem Alexem Solisem v sedle, který tak odčinil svou překvapivou porážku z nedávné Kentucky Derby. Vítěz Kentucky Derby - Ferdinand - tentokrát skončil na druhém místě.

Hokej

Ve finále soutěže kanadsko-amerických hokejových profesionálů o Stanleyho pohár, v neděli 18. května, Montreal Canadiens porazili v Calgary místní Flames 3:2. Stav utkání byl po skončení regulérní hrací doby nerozhodný 2:2 a o vítězství Montrealu se zasloužil svou brankou v deváté vteřině prodloužení Brian Skrudland. Zároveň tak vytvořil rekord nejrychlejšího gólu v prodloužení utkání v rámci soutěže o pohár. Předcházející rekord jedenácti vteřin vytvořil v r. 1975 hráč klubu New York Islander Jean-Paul Parisé v zápase s newyorskými Rangers. V nynější finálové sérii utkání mezi kluby Montreal Canadiens a Calgary Flames je zatím na vítězství vyrovnáno 1:1.

Pohár „Staney-Cup“ se stal kořistí Montreal Canadiens, kteří ve finále porazili Calgary Flames 4:1 (na zápasy).

SPARTA A. B. A. pořádá v neděli 8. června 1986

V National Grove,
Des Plaines Ave.,

PIKNIK

Sparta A. B. A. srdečně zve všechny přátele a známé.
Začátek v 11 hodin.

a
29. ulice North Riverside
zahradka č. 2

Občerstvení

Výborné bramborové placky!

„Indy 500“

Minulou neděli čekalo 400,000 diváků marně na zahájení tohoto známého automobilového závodu, který byl pro nepříznivé počasí odložen na sobotu 31. května.

Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRAŇICÍ

Jaroslav Ruč z New Yorku
zemřel

Pokaždé, když odchází někdo, koho máme upřímně rádi, je nám smutno. Jaroušek nezapomínal na všechny ty krásné doby svobody první republiky, na kulturní i sportovní dění, na vzájemná utkání velkých rivalů Sparty a Slavie a jeho předčasný odchod na věčnost se dotkl všech, kteří ho blíže poznali.

Manželé Jarda a Nad'a Ručovi, majitelé známé restaurace v New Yorku byli hosty mnoha sportovních večírků. Hostili milého Spart'ana Honzu Říhu, a sponzorovali oslavu „šedesátky“ sekretáře Svazu Lud'ka Janského z New Yorku. To bylo před rokem. Všichni členové výboru Svazu se na té Lud'kově „sešlosti“ podíleli a Jarda Ruč si s námi tehdy zazpíval z plných plic. Účastníky pohřbu Josefa Malečka Ručovi štědře pohostili a každého vředycky přijali s otevřenou náručí. V posledních letech se u Ručů zastavila populární zpěvačka Míluška Šimková z Austrálie - (zpívala v Pražském rozhlasu) - a Jára Kohout je tam jako doma. Dr. Ženatý (který hrával s Burianovou XI), předseda chicagské Sparty Jarda Fajkus a Josef Gregor, reportér rozhlasu Svobodné Evropy - (Kamil Beňa z Mnichova, Kaňka, Jezdínský), Petlička z Čs. newyorského rozhlasu a Zdeněk a Evelyn Pražákovi z Clevelandského rozhlasu neopomenuli nikdy Ručovu restauraci navštívit, kdykoliv byli v New Yorku.

Paní Nad'a Ručová odešla také náhle na věčnost, a nyní jí následoval její manžel Jaroslav. Poslala nám o tom zprávu pokladnice newyorské odbočky Jiřinka Kovatschová.

Vážená rodino Ručova, ve Vašem těžkém zármutku jsme s Vámi; přijměte naši hluboce cítěnou soustrast. Jaroslav Ruč byl naším vzorným podporovatelem. Díky mu! Čest jeho památce!

Jindřich Nermut:

Městečko na prosekané cestě

Když slavné paměti český král Přemysl Otakar II. založil na Českomoravském pomezí město Poličku, bylo toto nové královské město od české země odděleno hustými pralesy.

Rozkázal proto král prosekat přes pralesy cestu asi 20 mil dlouhou, přímo k Podlažickému klášteru, odkud již vedla sjízdná cesta do města Chrudimě.

Nebyla to lehká práce prosekat hvozdy a upravit cestu, alespoň pro soumary. Krajina zde je kopcovitá, rozbrázděná hlubokými koryty horských potoků a bystřin.

Asi na polovině cesty mezi Poličkou a Podlažicemi vznikla v té době osada, která byla známá dle prosekané cesty pod jménem Prusec, jméno, které v pozdějších dobách bylo změněno na Proseč.

S prvními osadníky sem z Podlažického kláštera přišli i Benediktini, kteří sloužili osadníkům nejen jako duchovní pastýři, ale jako jinde i zde otvírali krajinu pro hospodářský rozvoj. Tito pionýři ducha a hospodářského pokroku se usídlili na jih od nynějšího městečka při cestě na Paseky v místě zvaném Sálava. Tam si postavili klášterní budovu, snad jakousi poustevnu a kapli odkud mniši podnikali cesty do celého okolí a učili lidi obdělávat půdu, včelařství a i různým řemeslům.

Při klášteře založili rozsáhlou zahradu, ve které též pěstovali léčivé byliny. Kdy tento miniaturní klášter zanikl není přesně známo, snad v dobách husitských, kdy byl vypálen a zničen mateřský klášter v Podlažicích. Dnes Sálavu připomíná zvonička a v okolních lesích rostou různé byliny, které jinde nerostou v celém kraji a které se zde prý udržely jako pozůstatky z bývalé klášterní zahrady. Mezi lidem se udržuje pověst o zlatém zvonu potopeném v lesní studánce.

Dnešní městečko Proseč je již na druhém místě. Původní osada byla více na jih směrem k Martinicům a byla vypálena někdy v roce 1400 Moravany, kteří až sem pronásledovali družinu loupeživého rytíře Toulouce, o kterém budu psát v příští kapitole.

Prosečský kostel sv. Mikuláše se připomíná již v r. 1344. Nynější budova s vysokou věží je přestavba původního gotického kostelíku, která byla provedena dobrovolnou prací farníků v r. 1912.

Od kostela mírným svahem

dolů k severu se prostírá podlouhlé náměstí, uprostřed něho jsou dvě kašny, kříž a socha Nejsvětější Trojice. Až do velkého požáru r. 1868, byla většina domů na náměstí dřevěné konstrukce s malebnými lomenicemi a podloubími.

Proseč byla prohlášena městem v r. 1720 a od r. 1751 se zde odbývaly týdenní trhy na len a lněné výrobky.

Od r. 1721 se datuje v Proseči farní škola na které první učitel byl místní rodák Jakub Rejman. Od r. 1774 kdy byla v celé bývalé říši zavedena povinná šestiletá docházka má Proseč školu státní.

Na okolních kopcovitých a kamenitých poličkách zdejší lidé těžce dobývali svůj denní chléb, proto zde od nepaměti kvete domácí průmysl. Tak na polích pěstovali len ze kterého vyráběli domácí přize na kanafasy a i jemná plátna. Obuvnictví, punčochářství a i jiná řemesla se zde provozovala.

Nejznámější se však stala Proseč výrobou dřevěných dýmek. Tak zvané fajfkářství se zde provozuje od dob Napoleonských válek.

K výrobě bylo a je používáno hlavně březové a olšové dřevo, kterého roste dostatek v okolních lesích. Fajfky vyrobené a často umělecky zdobené se z Proseče vyvážely do celého světa.

A jsou to opravdoví umělci ti prosečtí fajfkáři. Kdysi v mládí jsem jednoho pozoroval při práci. Hovořil se mnou a bez nákrety dlátem ryl do hlavy dýmky z březového dřeva. Ve čtvrt hodině vyryl lesní zátiší, kde na pastvině se pasou srnec a laň.

Loňského roku mně dcera Mařenka dovezla darem několik umělecky provedených dýmek vyrobených v Proseči. Mám tu jednu „fajfku“ pověšenou nad psacím strojem a teď co píši jsem ji vzal do ruky a obdivuji umělecké provedení a mám radost, že ještě dnes prosečtí fajfkáři dovedou ze dřeva vyrobit něco tak hezkého.

Až na jediný pokus se vel-

Celkový pohled - Domek spisovatelky Terezy Novákové - Pamětní síň - Školní areál - Touloucovy maštale - Obchodní dům Jednoty.

kému průmyslu ve zdejší krajině moc nedařilo. Před dvěma sty lety majitel novohradeckého panství Jan Antonín Harbuval Chamaré, využil křemenitého písku v lesích u Proseče a založil na Posekanci sklárny. Výrobky ze skla odtud formami dováželi do Litomyšle, Vysokého Mýta i Skutče. To byla zlatá doba Proseče. Žel, že jenom krátká. Pro vzdálenost od trhů a dopravní těžkosti po špatných cestách, sklárny zanikly již v minulém století.

Velmi hezky a informativně o zdejší krajině a lidech psala spisovatelka Tereza Nováková, která sem dojížděla z Litomyšle a později z Prahy. V Proseči si též koupila dům a po smrti svého manžela zde od r. 1907 bydlela až jí odtud v říjnu její syn Arne Novák převezl do Prahy, kde krátce nato 13. listopadu zemřela.

Za našich časů v prosečském Podměstí, žil lidový básník Jindřich Soukal, jehož několik básní bylo již uveřejněno v Hlasu Národa.

Snad proto, že zdejší romanticky krásná, ale nepřilíh úrodná krajina nehýčká a nemazlí se příliš se zdejšími obyvateli, nýbrž těmto poskytuje pouze skromnou obživu - jen to co si tito svoji prací doslova z tvrdé půdy vyrvou - uvědomují si zdejší lidé, že jsou plně závislí na Bohu a jeho požehnání. Proto v Proseči jsou lidé opravdu věřící křesťané, kteří svoji víru prožívají prakticky.

Nedávno nám psal přítel z přífařené České Rybné, že jejich prosečský farní kostel sv. Mikuláše, je každou neděli plný. Doslova cituji: „Je to radostné vidět více jak 300 lidí jak při mši svaté přistupují ke Stolu Páně a jsou to z velké části lidé mladí.“

Ale i evangelíci, kteří zde mají svoje středisko v lidnatém předměstí Záboří jsou stálí a pevní ve víře. V minulém století zde při evangelické škole a akostelu plných 60 roků působil, chvalně známý farář Kadlec. Dožil se požehnaného věku 91 let a je pohřben na zdejším evangelickém hřbitově.

**

Před druhou světovou válkou jsme v prosečské farnosti měli dvě aktivní skupiny Sdružení katolické mládeže (SKM) a to v České Rybné a v Martinicích. Byly to členské spolky naší Okresní organizace na Skutečsku a proto jsem se často zúčastnil jejich schůzí a podniků a znal jsem téměř všechny jejich členy.

Ještě rád vzpomínám na ty, tehdy mladé chlapce a děvčata. Jako já i oni všichni zestárlí, ale jsem jist, že i oni rádi vzpomínají na mladá léta a společnou činnost v SKM.

Nesplnily se nám všechny životní sny a naděje, ale pokud jsme zůstali věrni své víře a národu, splnili jsme svoje úkoly, které jsme si vytyčovali v mládí.

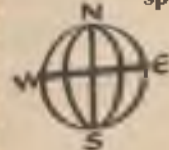
DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dokud zásoba
postací

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Msgr. Alois Mořkovský z Texasu 62 let knězem

V neděli 25. května na výroční schůzi ředitelstva Národního svazu českých katolíků v Clevelandu - (o níž přineseme zprávu příště) - jsme se zcela náhodou dověděli, že dlouholetý pilný a zasloužilý pracovník Svazu, Msgr. Alois Mořkovský z Texasu starší bratr našeho Njd. Otce biskupa Jana L. Mořkovského z Houstonu, se letošního 1. června dožívá 62. výročí svého vysvěcení na kněze. Dověděli jsme se také, že na tom není zdravotně zrovna nejlépe, i když jej nesuzují nějaké velké bolesti, ale i zrak mu z očí pomalu odchází, a tak si nechává Hlas národa předčítat nahlas. Všechny svoje strasti pokorně a oddaně přijímá a obětuje je za trpící a odstrkované pro víru ve staré vlasti.

Za to všechno mu upřímně děkujeme, stejně jako za jeho vykonanou práci ve Svazu. A protože po šedesátiletém výročí at' manželství, kněžství, či řeholních slibů se gratuluje jubilantům každoročně, přicházíme i my z Chicaga důstojnému Otci Monsignorovi blahopřát „Mnogaja ljeta, živijó!”

Vzpomínáme na Vás, vypořujeme Vám v modlitbě drahý Otče Monsignore, alespoň úlevu ve Vašich zdravotních potížích a prosíme o vzpomínku ve Vašich modlitbách i na nás v Hlasu národa v chicagském Velchradě.

Vděčně Váš
Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

Význačný český slavista profesor Antonín F. Dostál osmdesátníkem

(Pokračování z min. čísla)

Další z význačných prací. Zaslouhují, aby byly vybrány jako: Studie o vidovém systému ve staroslovánštině. Praha 1954, pp 681.

V této knize prof. Dostál se zabíral jednou z nejdůležitějších otázek slovanského slovesa. Slovanské sloveso má zcela rozvinutou kategorii slovesného vidu. To jsou takové rozdíly jako mezi slov. *vedu, vedeš*, a proti tomu *budu, budeš* (druhé znamená futurum, první přítomný čas). Dále rozdíly jako *dám, dáš a dávám, dáváš*, tj. první vyjadřuje děj jako komplexní akt, druhé jako děj opakovaný nebo trvajícím apod.

Slovesný vid (termín vid je z ruštiny; zavedl jej F.L. Čelakovský) ve slovanských jazycích byl studován ve velmi četných publikacích. Bibliografie, kterou Dostál uvádí, má 10 hustě tištěných stran. Hojně tuto otázku studovali cizinci (seveřané, Němci, Francouzi), kteří hledali jednak v čem je podstata, jednak jak to vzniklo ve slovanských jazycích. Sloveso *dal jsem, řekl jsem, skočil jsem* atd. se srovnává s řeckým aoristem, leč *Dával jsem, říkal jsem, skákal jsem* s německým imperf. a perf. atd. Slovanská jednoduchá slovesa se stávají dokonalými, když se připojí předpona: *nesl jsem, přinesl jsem* připojování předpon je věc všeobecně známá v indoevropských jazycích, ale předpony

mění jen význam slovesa, ale vid nevyjadřují. Jsou však zase další odchylky v tom, že předpona i ve slovanských jazycích někdy je u slovesa, ale sloveso dokonaným: *přinesu, přináším* atd. Kromě slovanských jazyků mají předpony částečně funkci prostředku, který dělá sloveso dokonalým, také v baltských jazycích, ale předpona ztrácí význam, když má sloveso učinit dokonalým. Z jiných jazyků podobnou úlohu předpon jako ve staroslovánštině, hledali někteří také ve starých germánských jazycích, na příklad v góštíně, kde je předpona *ga-*, která odpovídá německému *gesprochen*, *ge-sangt* atd.

V této knize chtěl Dostál důkladně vyložit vidy v nejstarším spisovném jazyce (ve staroslovánštině, jazyce, kterým psal Konstantin a Metoděj) vyložit mylné názory a domnělé výklady uvést na pravou míru. Proto vyexceroval všechny příklady, zejména všechny sporné ve srovnání s řeckými texty a se situací u jednotlivých sloves v ostatních slovanských jazycích. Dostál také podal přesnou definici slovesného vidu (cizí mez. termín je aspect), vyloučil jednotlivé skupiny sloves a zabýval se také důkladně tzv. slovesy iterativními (na příklad *neunosím, dělám, dělávám* atd. Popsal užití jednotlivých slovesných tvarů podle vidu (zvláště zajímavá je kapitola o staroslovanském perfektu z aoristu i o participiích) a podal svůj výklad jak asi došlo ke vzniku vidových rozdílů ve slovánštině.

Tato práce, píše Dostál, ihned vynesla velké mezinárodní uznání. Za tuto práci hlavně dostal svůj druhý doktorát DrSc.

2) *Glozianus, codex palaeoslovenicus glagoliticus*
Praha 1959, pp 400.

Přetisk v Michiganu 1969

Toto je vydání starého textu, který se zachoval jen částečně, v hláhošském rukopisu hraběte Klotze. Rukopis je v Tridentu a Innsbrucku. Obsahuje homilie, překlady z řeckých textů, kromě jedné, které se říká Homilie Anonymní, protože k ní není

znám řecký text. Byl vydán dvakrát předtím. Poprvé B. Kopiratem roku 1836, podruhé V. Vondrákem roku 1893. Obě vydání jsou zastaralá a nepřesná. Poslední Vondrákovo vydání kromě toho uvádělo řecké texty, které byly vydavatelem upravovány. Dostálovo vydání uvádí fotografie celého rukopisu, cyrilský přepis, přepis latinkou (pro historiky a j.), český přesný překlad a úplný index všech slov. Jen skutečné řecké texty jsou uváděny. V jedné homilii prof. Dostál uvádí že překladatel použil dva řecké texty téže homilie a tím vznikl text, částečně složený z řeckého textu. Nejzajímavější je homilie Anonymní. Vydání prokázalo, že tento text je původní text, sepsaný Metodějem na Velké Moravě. Na konci obsahuje příkazy pro vladaře (Svatopluka). Metoděj tam upozorňuje vladaře, že je zodpovědný za svůj lid: *Bůh přikazuje, aby spravedlivě vládl a nařizuje, aby vladař a lidé se řídili příkázáními. Každý muž má mít jednu ženu a nenapodobovat dobytek a četné jiné. Tento text i příkazy panovníkovi se na některých místech shodují s právními předpisy. (Profesor Vašica studoval právní texty staroslovanské, zvláště tak zvanou Kormčij knihu) jméno je staroslovanské, staroslovanské mrzmiti znamená jednak krmiti jako české, jednak kormidlovati, řídit. (Jsou dvě verze knihy. Dále tak zvaný *Zákon sudnýj ljudem*. Kormčij kniha je knihou předpisů, kterými se řídí.) Tak se vysvětluje také fakt, že k jedné homilii byl řecký text vybírán ze dvou řeckých homilií. Dílo zřetelně ukazuje, že vzniklo v literární škole Metodějově i jeho přímé působení. Dále se prokazuje, že řecké texty nebyly závazné texty, které musely být (jak se starší slavisté domnívali) přesně překládaný text, nýbrž jen texty, které byly jen základní bási ke staroslovanským textům. To se úplně shoduje s jinými staroslovanskými texty, na rozdíl od Konstantinova překladu evangelíí, kde šlo o přesný text a proto se Konstantin*

zabýval v jiném textu i problémy překladatelskými (to je tak zvaný Troglas.). Text je velmi důležitý pro poznání Metodějovy literární činnosti. Podrobný index dává lingvistům spolehlivá fakta k jazykovědným studiím.

(Dokončení v příštím čísle)

Tománkova sbírka „Básně z Ameriky”

Přátelé Josefa Tománka - a není jich málo - v Americe a v ostatních světadílech, dostávají další příležitost „popovídat si se svým básníkem” prostřednictvím jeho knihy „Básně z Ameriky”.

Josef Tománek je obdařen talentem vyjádřit básnickým slovem naše pocity a myšlenky. Prožitky v osobním životě jsou častým námětem jeho básní. Básnické portréty lidí nejbližších a přátel nám dávají nahlédnout do básníka osobního života. Tománek není zaujat jen svými pocity, ale chápe a soucítí s osudy ostatních. Víra v Boha mu dává sílu překonávat těžkosti problémů denního života. Inspirací jsou mu životy osobností prohlášených za svaté. Je hrdý na významný úspěch našich křesťanů v emigraci, z jejichž prostředků a jejich zásluhou bylo uskutečněno zasvěcení české Mariánské kaple ve Washingtonu. Ve sbírce je zařazeno několik básní pro děti, vyjadřujících znalost dětské přirozenosti a obdiv k přírodě.

Cestopisné postřehy z tříměsíční cesty kolem světa do Austrálie, Japonska, Thajlandu, Indie, Německa a Anglie, vyjadřují nejen dojmy cestovatele, ale i radost ze setkání s přáteli.

Tománek má mnoho přátel a každoročně je potěší osobně z básněným vánočním a novoročním přáním. Ve sbírce jsou uveřejněna počínaje rokem 1979 a jsou již předem připravena do roku 2013, ve kterém by básník přežíval své sté narozeniny. Srdečně mu přejeme dožít se ve zdraví tohoto dne.

Jsme našemu básníkovi vděční za jeho práci na „národní roli dědičné”, za dílo, které zůstane trvalou součástí kulturního dědictví v životě československé menšiny z Volyně a v USA.

Věra Marčíková
New York, 1986

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru
RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Radi vás obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Ra
kouska. — Žádejte v obchodech a
restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým

O cestě našeho exilního Otce biskupa Jaroslava Škarvady po Kanadě a USA v dubnu 1986

Rozhovor Otce biskupa
J. Škarvady s P. Josefem Čuprem
z Vatikánského rozhlasu

Otče biskupe, tentokrát jsi byl nějak dlouho mimo Řím. Co všechno jsi navštívil?

Kanadu, od Atlantiku až po Pacifik, a pak i část Spojených států. Byla to opravdu jedna z mých nejdelsích cest. Moc mě mrzelo, že jsem tím zmeškal pohřeb Otce Feřta v Římě. Byl to můj duchovní otec během studií v Nepomucenu, měli jsme se rádi. Dal jsem mu ale své pozhnání pár dnů před odletem.

Kam jsi to vlastně odlétal?

Nejprve do Montrealu, první moje zastávka byla právě v domě, který tam vybudoval P. Feřt. Tam jsem se setkal s P. Janíčkem a P. Novotným. Večer jsme měli besedu s našimi montrealými krajanými, někteří z nich pak přišli i na mši sv. další den, kdy jsem už zas letěl dál do Ontaria, tedy na letiště v Torontu. V té oblasti jsem navštívil Burlington, kde je P. Šach, Chatham, kde mě hostil slovenský kněz P. Kadlec, Toronto, kde působí P. Blažek, setkal jsem se i s Otcem Macenauerem. Nejdále jsem se zdržel v Burlingtonu, dával jsem tam o víkend, to znamená po celou sobotu a neděli dopoledne, duchovní obnovu pro naše krajanými. V těch ostatních střediscích jsem měl jen mši sv. s kázáním a po ní besedu s přítomnými.

Kolik jsi to vlastně proletěl a projel kilometrů?

Opravdu nevím. Napočítal jsem však, že jsem během toho měsíce změnil čtrnáctkrát lůžko a že jsem mluvil s devíti kanadskými a dvěma severoamerickými biskupy. Ale snad předbíhám.

Kam jsi tedy letěl z Burlingtonu?

Z Burlingtonu jsme spolu s P. Šachem letěli do Manitoby, tedy už do středu nesmírně rozlehlé Kanady, kde nás čekal ve Winnipegu P. Jiří Svoboda. Ten nás vzal autem přes hranice Spojených států do nedaleké Severní Dakoty, kde jsme prožili krásný den kněžského společenství na faře preláta Lekavého, který je tam farářem v americké farnosti Cavalier. Bylo nás tam dohromady osm, z Evropy, Kanady a Spojených států, a tak jsme měli o čem povídat a vyprávět si

zkušenosti. Až do té doby bylo vše v pořádku, na zpáteční cestě do Winnipegu jsem však dostal rýmu, která mě pak trápila celou tu dobu. Když jsem totiž přiletěl do Kanady, bylo tam tepleji než v Římě, pářilo slunce a ve stínu bylo 22 stupňů. To jsem však neznal kanadské žertíky tamního počasí. Tam totiž během dvou hodin může teplota spadnout o víc než dvacet stupňů - je to uprostřed prérí, které nejsou chráněny na severu žádnými horami. A tak obrátili se vítr a začne-li funět od pólu severák, během dvou hodin tam máte místo dvaceti stupňů tepla pět stupňů pod nulou. V noci pak napadl ve Winnipegu sníh a zůstal ležet až do mého odjezdu. Měl jsem s sebou tři krabice šumivého aspirínu s vitamínem C, ale moc mi nepomáhal. A tak jsem ve všech těch místech mluvil pak se zastřeným hlasem a plným nosem, zatímco mi dobří lidé dávali všechny možné léky a papírové kapesníky. Za kapesníky jsem byl vděčný, vůči lékům jsem byl víc opatrný, protože jsem se chtěl vrátit do Říma ještě živý.

Jak to tedy v tom Winnipegu vypadalo?

Tam je kostel Panny Marie Fatimské, který vybudoval zesnulý P. Čelůstka, redemptorista. Nyní ho spravuje P. Jiří Svoboda z pražské arcidiecéze, a v něm se po tři večery shromažďovali naši krajané k duchovním meditacím a besedám. Na neděli ráno mě krom toho unesl do své blízké farnosti P. Křivánek, musil jsem tam kázat anglicky jeho farníkům. Většina z nich je polského původu, on tam založil i jakési museum, kde uchovává památky na život prvních přistěhovalců.

Kam jsi jel potom?

Další zastávka byla v Edmontonu. Tam mě přivítal redemptorista P. Liška, v jehož klášteře - on je tam představeným - jsem také bydlil. O krajanými se tam však stará P. Vladimír Řechka, který mě provázel i do Calgary a Vancouveru. Do Kanady se dostal teprve někdy před rokem, dostal totiž povolení navštívit tam svou sestru, až když v Praze, kde pracoval jako topič, byl propuštěn do pense. Jelikož doma nemohl pracovat jako kněz, dal se nyní do pastorače s horlivostí mladého novosvěcence a dělá tam opravdu divy. Nebyl bych věřil že se mu podaří shromáždit tolik lidí.

Jaký jste tam měli program?

V Edmontonu i Calgary to bylo obdobné. První večer něco jako velikonoční vigilie, sice beze mše sv., ale se křtem malého dítěte. Tak jsem mohl vysvětlit

velikonoční tajemství a naše zapojení do něho svatým křtem. Další den jsme ponavštěvovali nemocné, a večer pak vše vrcholilo mší svatou a besedou. V Edmontonu to ještě šlo dobře, v Calgary jsem místo návštěv nemocných dělal nemocného já sám. Na kázání jsem ovšem vstal, ale z besedy po mši sv. jsem musil zase brzo odejít, protože jsem se moc potil. Totiž v Kanadě se opravdu pěstují kanadské žertíky. Nedařilo se mi např. sehnat lékařský teploměr. V jednom domě ho prostě neměli, v Calgary mi ho tamní farář podával, když ho však chtěl desinfikovat, upustil ho na zem a rozbil se. Tak jsem se ani nemohl dozvědět, zda mám horečku. Ten pan farář ovšem udržoval na faře 27 stupňů Celsia, zatímco na faře ve Vancouveru, kde mě dokonce uložili na postel, na níž během své návštěvy spal i Svatý Otec, zapoměli zapnout termostat a já tam spal první noc jako v lednici. Přesto jsem však s Boží pomocí všude program splnil.

Říkal jsi, že ses setkal s tamními biskupy.

Skoro všude, vlastně krom Hamiltonu opravdu všude. A bylo to velmi užitečné. To je výhoda toho, že jsem sám biskupem. Dřív bylo skoro nemožné dostat se k místnímu biskupovi. Ted' mě každý rád pozve, často i na oběd či večeri, a v bratrském ovzduší můžeme projednat všechny naše problémy. To má samozřejmě velký význam pro naše kněze, kteří v takové diecézi působí. Mohu je tomu biskupovi osobně představit a všechno pak už pokračuje docela jinak.

V Calgary to tedy bylo podobné jako v Edmontonu?

Ano, naprosto stejné, včetně toho křtu. V Calgary jsem však nechal křtít P. Řechku, protože jsem měl strach, abych to nevinné dítě svým nachlazením nenakazil.

A jaké to bylo ve Vancouveru?

Asi si řeknete, co všechno jsem viděl v tomto městě letošní Světové výstavy. Viděl jsem tam tedy plakáty, i českým nápisem „Vítáme vás“ - dodnes nevím, byl-li určen mně nebo návštěvníkům výstavy. Z auta jsem zahlédl i čs. pavilon, ale jinak nic. To nic se nevztahuje jen na Světovou výstavu, nýbrž i na přírodní krásy. Všichni mě totiž ujišťovali, jak krásné hory Vancouver obklopují. Já viděl jen mraky, zatažený obzor a kaluže. Po celé tři dny.

Jaký tam byl program?

Nejdříve mě zavezli nad město do překrásného benediktinského opatství Westminster, kde jsme měli od pátku večer do neděle odpoledne uzavřená

duchovní cvičení. Já byl samozřejmě nachladlý, dokonce se mi podařilo konečně zjistit, že jsem měl skoro 38 stupňů zvýšené teploty. Co se však dalo dělat, když tam byla ta skupina krajanů, která obětovala čas i peníze, aby se těch krátkých exercicií zúčastnila? Protože mám nedůvěru k zázračným lékům, dal jsem si krom aspirínu jen horké mléko s medem, pan opat říkal, že se živím jako v zaslíbené zemi, která oplývala medem a strdím. A ty exercicie jsem svěřil do přímluvy Patera Feřta: on nás je učil dávat, on znal i Kanadu, nakonec zemřel jako kanadský občan. Nachlazení mě sice nepřešlo, ale program se mi podařilo splnit, dokonce jsem si na žádost těch exercitantů přidal po večeri i besedu o rodinné morálce podle směrnic učitelského úřadu církve.

A potom?

Po ukončení exercicií mě zavezli ve vytrvalém dešti do města Vancouver, kde jsem sloužil mši sv. v kostele sv. Teresie. Nevyznám se samozřejmě v tamních poměrech, ale lidé zkušenější říkali, že se nepamatují, že by se tam bylo kdy sešlo tolik krajanů najednou. Pak byla opět beseda v sálu pod kostelem, která však pro mne skončila tím, že mi jedna dobrá paní vrazila do úst lžici syrupu a nařídila, abych si šel lehnout. Tak jsem se právě dostal do té postele, kde kdysi spal Svatý Otec a kde se první noc netopilo. Snad proto jsem se však probudil docela svěží, takže jsem byl s to s jedním dobrým krajanem v doprovodu P. Řechky navštívit některé nemocné a prohlédnout si, jak vypadá Vancouver pod mraky. Opět mě nutili, abych si představoval všechny ty překrásné hory, které prý za těmi mraky svítí bělostným sněhem.

Jak to pokračovalo dále?

Den na to, tedy v úterý, mě zas druhý dobrodinec, kterému nepřestanu být vděčný, protože mi věnoval lékařský teploměr, vitamíny a krabici kapesníků, zavezl spolu s P. Řechkou na letiště, a tam nastal okamžik loučení. Ten krajan zůstal ve Vancouveru, P. Řechka se vrátil do Edmontonu, já se chystal přeletět hranice Spojených států do blízkého Seattle. Tam jsem se dostal po půlhodinovém letu, a večer jsem tam měl s tamními krajanými besedu v jedné české restauraci. Víc se nedalo dělat, nemáme tam kněze. Našel jsem tam však jednoho chlapce z Vinohrad, který emigroval do Ameriky přes Řím a nyní se v Seattle uchýlil jako číšník v tamní rozhledně zvané Needle (jehla), kterou postavili, když byla v Seattle světová výstava

Vyvezl mě tedy na tu rozhlednu, a já měl znovu příležitost si představit jaká krásna hor se asi skrývá za těmi těžkými mraky. Jinak jsem se dozvěděl, že Seattle je město Boeingu, kde byla vyrobena většina letadel, která mě přepravovala.

A ze Seattle?

Ze Seattle jsem letěl konečně do Los Angeles. Tam jsem byl už dvakrát předtím, znám tam P. Popelku i mnoho našich lidí, tak jsem tam už letěl jako domů.

Podnebí tam bylo ovšem už jiné?

A jak! Kalifornské sluníčko, teplo, naši krajané, když zjistili že jsem z Kanady přivezl rýmu, ihned mě zásobovali tolika pomeranči, citróny, mandarinkami a avogády z vlastních zahrad, že se rýma musila dát na resolutní ústup.

Jaký byl program tam?

Krom návštěv různých rodin, které vždy přizvaly ještě další, jsme měli duchovní večer v kostele jednoho kláštera - mluvil jsem tam s biblií v ruce o dějinách spásy - potom slavnostní večeri s besedou a pak v neděli slavnou mši sv. s udílením křtu. Ty tři křty s kterými jsem se setkal, jsem opravdu neplánoval, ukázaly se však velmi užitečnými, protože nový křestní obřad dává úžasnou možnost vysvětlit a skoro bych řekl, prožít naši křesťanskou identitu.

A cesta nazpět?

Letěl jsem Lufthansou non stop do Frankfurtu. Víc než jedenáct hodin letu přes celý americký kontinent a Atlantický oceán. Když hlásili, že jsme nad Winnipegem, píchlo mě trochu u srdce. Z Frankfurtu jsem pak letěl Alitalií do Říma.

Nač z té cesty nejraději vzpomínáš?

Na to, o čem se dá nejméně mluvit. Když člověk káže, má také možnost zpovídat. A právě ve zpovědnici může být kněz i biskup nejužitečnější a zažít tam i nejryzejší kněžskou radost.

Ted' zůstaneš po nějaký čas v Římě?

Celé dva týdny. Ve svatodušní svátky se pak chystám do Německa na setkání mladých v Rohru, týden na to se chci zúčastnit každoroční mariánské pouti našich krajanů žijících ve Švýcarsku do Einsiedeln. V červnu pak budeme, dá-li Pán Bůh, putovat pod vedením českého biblisty Krejčího do Svaté země.

Pán Tě tedy provázej svou ochranou. Díky za rozhovor.

Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ

Příprava na 13. světový sjezd v Bostonu

S mimořádnou přesností byly dokončeny práce na předběžném vytváření sjezdu a na jeho bohatém vědeckém a uměleckém obsahu. Předseda organizačního výboru, profesor Ladislav Dolanský, jeho spolupracovníci a předseda programového výboru profesor Anton J. Novacky mohou právem s hrdostí pohlížet na vykonané dílo, jehož náročnost není vždy plně oceněna.

Skutečným výrazem úspěchu bude ovšem teprve účast co největšího počtu členů a hostů na této další mohutné manifestaci životnosti a pokroku Společnosti. 19 pracovních skupin bude činně během čtyřdenního zasedání, jehož program obsahuje rovněž promítání filmu, umělecký večer věnovaný prohlídce musea a koncertu komorní hudby, jakož i tradiční závěrečnou večeři s tancem.

Sjezd se bude konat v místnostech bostonské Northeastern University ve dnech 18.-21. září 1986. Objednávky a dotazy ohledně ubytování a jiných informací adresujte laskavě na:

SVU

P.O.Box 205

Cambridge, MA 02140

Neodkládejte své rozhodnutí na poslední chvíli, usnadněte tím v podstatě práci pořadatelů.

**

Další pocta Josefu Škvoreckému

Místopředseda SVU, spisovatel Josef Škvorecký, jemuž se již dostalo různých čestných uznání v jeho novém domově v Kanadě, byl znovu vyznamenán, tentokrát ve Spojených státech. Newyorská státní universita v Binghamtonu mu 24. května 1986 udělila svůj čestný doktorát. Téhož dne se konalo ve Washingtonu zasedání předsednictva SVU, které v tomto případě přijalo omluvu svého nepřítomného členu s potěšením a blahopřáním!

Tisková služba SVU

**DOPORUČTE
HLAS NÁRODA
SVÝM
PŘÁTELŮM
A
ZNÁMÝM**

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNA ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydati čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Přichází ve jménu Páně.

Příchod nového pastýře do Litoměřic byl stanoven na následující neděli 23. listopadu. Kolem třetí hodiny odpoledne vyjel z pražského salesiánského ústavu malý průvod osobních aut. Biskup Trochta a s ním cestující hosté směřují na sever. Smutek a pohnutí posledního rozloučení s milovanými chlapci a spolubratry se mísí s pocity nejistoty před novou situací.

Cestou auta záměrně odbočila směrem k Terezínu. V Malé pevnosti, v místě svého bývalého utrpení, chtěl se nový biskup zastavit. Na hřbitově promluvil před modlitbou za zemřelé: »Prozřetelnosti Boží bylo určeno, abych na nástupní cestě do své litoměřické diecéze jel kolem místa hrůzy, v němž si mne Bůh pro tuto diecézi připravoval ... Vím, jak hrozný byl úděl zde zemřelých, jak trpký život a lidsky bezútěšné umírání ... Z vděčné lásky a úcty k nim jsem jim sem položil věnec ... Jsem vděčný proto, že mám ty hroby mučedníků a kamarádů tak blízko svého nového domova. Budu tak moci lépe bdít nad jejich světlou památkou. ... Často jsem konal touto cestu pěšky ... i dnes jsem chtěl přijít jako kající poutník, abych si připomněl, že po dni slavném mohou přijít zase dny trpkých zkoušek, a abych se na ně duševně lépe připravil ...«.

Počasí toho odpoledne bylo nepříznivé. Bylo zima a val silný vítr. Po nebi se honily hrozivé černé mraky. Chvillemi spadlo několik kapek. Snad to byla předzvěst a náznak celého biskupského působení Msgre Trochty.

Na mostě přes Labe se průvod aut opět zastavil. Biskup Trochta vystoupil, poklekl, políbil zemi a poželhal velkým křížem novou svou vinici, na níž bude pracovat. Odtud se šlo pěšky průvodem k děkanskému kostelu a pak ke katedrále. Uvítal jej jediný katedrální kanovník, slabý a nemocný, jménem neexistující kapituly. Nato pražský arcibiskup Msgre Josef Beran vykonal intronizační obřad. Přivádí k trůnu svého bývalého spoluvězně a nyní spolubratra v biskupském úřadě. Msgre Trochta slavnostně slibuje, že dá všechny své síly do služeb diecéze.

Dva diecézní kněží uvádějí nového biskupa do neobydleného probošství na dómském náměstí, č. 10. Byla to jediná obývaná schopná budova na litoměřickém náměstí. Biskupská residence byla neobývatelná; jen tři pokoje ve druhém poschodí válečnými a poválečnými událostmi neutrpěly; obýval je nemocný biskup Msgre Weber a Msgre Trochta nechtěl za žádnou cenu vzít staříckému biskupovi poslední kousek domova.

Nový biskup se spokojil se dvěma pokojíčky. Nejnutnější nábytek mu darovali salesiáni z Prahy. Vařit mu bude maminka. Z Turina dovolili, aby s ním sdílel jeho osud i dosavadní sekretář. V prázdných prostorách konsistoře a kanovníckých domů blíkala za noci po řadě světla. Dělo prý se to úmyslně, aby byl vzbuzen dojem, že nyní litoměřické biskupské náměstí je již zalidněno a že tedy je již pozdě pokusit se odnést zbytek toho, co po měsících násilí a loupeže přetrvalo lidskou hrabivost.

Katedrála litoměřická a dómské náměstí dostaly svého strážce.

Pastorační program a jeho slibné uskutečňování.

Pozdní chodec na dómském náměstí v Litoměřicích mohl vidávat dlouho do noci světlo v rohovém pokoji prozatímní biskupské residence. To nový biskup ještě pracoval; a pracoval do úpadu. Práce a využívání času bylo jeho charakteristickou známkou. Měl to ve své dynamické povaze. Od mladých let musil těžce pracovat a zvláště tvrdým údělem mu byla práce v době věznění. Práci si vzal také jako první heslo pro své biskupské působení.

Druhé znělo: oběť; ve smyslu pozitivního přijetí jakéhokoliv utrpení z lásky ke Kristu a k bližnímu. Kdo by zapomněl na tuto podstatnou složku křesťanského života,

nerozumněl by procesu vykoupení a v případě nucené nečinnosti by si zoufal.

Třetí heslo: láska, to nejdůležitější, je vlastně vysvětlením dvou předcházejících. Ve svém nejširším teologickém a asketickém smyslu jej bude nový biskup vztahovat na všechny, i na své nepřátele a pronásledovatele; a to někdy i způsobem heroickým.

Toto je titulem a obsahem jeho prvního pastýřského listu, vydaného 26. prosince 1947. Přikládáme jej v plném znění jako č. 5 v druhé části tohoto spisku na str. 296.

Zajímavý a symbolický je i biskupský znak Msgre Trochty. V prvním a čtvrtém modrém poli čtvrceného štítu je stříbrný červený čtvrcený heraldický kříž. Ve druhém a třetím stříbrném poli je zelená trnová koruna, kvetoucí pěti červenými růžemi. Nad štítem odznaky biskupské hodnosti: uprostřed procesionální kříž, nalevo berla, napravo mitra. Kříž vyrůstá z dvojice liliových listů a tak připomíná odznak Junáka. Nad znakem se vznáší biskupský zelený klobouk, protažený dvěma šňurami, na nichž je vpleteno po šesti zelených střapcích.

Nový biskup začal s tím nejdůležitějším. V kanceláři sekretáře visela velká mapa diecéze, na níž byly zakresleny všechny farní kostely. Mladý biskup před ní často stával a přemýšlel, jak to zařídit, aby všem katolíkům diecéze bylo umožněno navštěvovat mši sv. Na mapě byla jasně označena místa, kde fary byly obsazeny. Od nich se rozbíhaly šipky k farám neobsazeným, které byly administrovány z označeného střediska. Diecéze potřebovala nutně nové kněze. Měla jen asi jednu pětinu kněží potřebných k duchovní správě. Není divu, že se nový biskup obrátil především na řeholní společnosti, aby mu vypomohly.

Mimo salesiánů byli to jezuité, františkáni, dominikáni, augustiniáni atd., kteří mu ochotně vypomohli. Vzbuzovalo to dokonce námitky, že biskup-řeholník dosazuje na fary řeholníky. Msgre Trochta musel na to při jedné konferenci pro své diecézní kněze odpovědět. »Pro naše kláštery to byla velká oběť, že nám nabídly kněze. Kdo dnes tuto skutečnost přijímá s nedůvěrou, musí nutně vzbudit dojem, že je sobecký a že nevidí a nerozumí nebezpečí, jakým je naše pohraničí bez kněze. Pomozte mi vychovat kněžská povolání a já budu mít radost, že mám diecézní kněze na farách a řeholníky v klášteřích.«

Po válce se vrátilo asi 20 litoměřických seminaristů. Byli prozatímně ubytováni v pražském semináři. V roce 1948-1949 mohl být zahájen nový školní rok již v opraveném semináři v Litoměřicích. Dochovalo se nám kázání Msgre Trochty z této příležitosti (Viz Přílohy č. 6, str. 314).

Nový biskup se nechával podrobně informovat o všem, co se dělo v semináři, a osobně sledoval bohoslovce, kteří se připravovali na svěcení. »Tak, hochu, jak si tady žiješ?«, oslovil přátelsky bohoslovce, dal se do řeči, zažertoval a s úsměvem povzbudil k práci. Často se objevil při rekreaci. Díval se chvíli, jak bohoslovci hrají volejbal: »No, tohle je hrůza, jak vy hrajete«. Strčil »solideo« do kapsy, vyhrnul si kleriku, jak se to tehdy dělávalo, a dal se do hry. Byl silný, vysoké postavy a tak ty jeho smeče nebylo možno chytit ...

Dalším problémem bylo vyučování katechismu a náboženství ve školách. Msgre Trochta jej vyřešil založením ústavu pro laické katechetky, nazvaný »Zdislava«, po svatě ženě paní Zdislavě z Lemberka, která žila v severních Čechách ve 13. století. Brzy nato založil také varhanickou školu. Pro kněžská povolání založil malý seminář v Bohosudově a pro pozdní povolání ústav v Ústí nad Labem - Trmicích. Začal vydávat časopis Katolické akce »Naše spolupráce«. Místní rozhlas v Ústí přinášel jeho projevy a rozhovory náboženské pod rubrikou »Pan biskup vypravuje«.

Za necelé dva roky relativní náboženské svobody vykonal se mnoho pastorační práce a byla naděje, že diecéze litoměřická opět ožije.

(Pokračování přístě)

599-4372

ROZPOČTY Z DARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEC AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář, u dědy a otce v Československu

CLEVELAND NEWS

The Cleveland Federated Societies of the Czech Catholic Union is sponsoring a Luncheon Card Party on Tuesday June 10, 1986 at the Czech Catholic Union Building, 5349 Dolloff

Rd., Cleveland, OH 44127, serving at 12 Noon.

Proceeds are designated for various Charities that are supported by the Federated Societies, such as the Holy Family Cancer Home, Parma, OH, Benedictine High School, Cleveland, OH and Illinois Benedictine College, Lisle, IL.

For tickets call the Executive Office at 341-0444.

The Czech Catholic Union was founded in Cleveland, OH in 1879.

Sokol Greater Cleveland of the American Sokol Organization is sponsoring its Annual Summer Gymnastic Exhibition (Slet) on Sunday June 15, 1986 at the Oddfellows Camp Picnic Grounds 7272 Cochran Road in Glen Willow, Ohio. The Gymnastic Program will begin at 2:00 P.M. The program will consist of Mass Calisthenics and apparatus work with gymnasts young and old participating. Czech Folk Dances will also be performed by the Sokol Greater Cleveland Czech Folk Dances under the direction of Dolly Baca.

The Sokol Greater Cleveland Concert Band will provide music during the exhibition. Dance music following the program will be provided by the John Dusek Orchestra.

Highlighting the program will be a special Rhythmic Indian Club Routine performed by members of the women's class under the direction of Bertha Cerny of Seven Hills. The special number will also be performed by the women this July at the Czechoslovak Sokols Abroad Gymnastic Exhibition (Slet) in Zurich, Switzerland.

The program will be under the direction of Men's Director Roger Martanovic of Bedford, Ohio and Women's Director Gergia Drobny of Seven Hills.

The Sokol Organization is a gymnastic and cultural organization founded in Czechoslovakia and brought to the United States 124 years ago to St. Louis, Missouri. Sokol Greater Cleveland, the largest unit in the United States, is located at 4939 Broadway Avenue. President to Sokol Greater Cleveland is Betty Hosticka of Seven Hills.

The Oddfellows Camp Grounds includes a full kitchen, dance floor, and picnic facilities. Food and refreshments including Czech specialities will be served at Noon.

Advance sale tickets are \$2.50 or \$3.00 at the gate. Students 12 to 18 years \$1.50, and children under 12 free.

For details or travel instructions the public may contact Roger Martanovic at 439-3088 or Joseph Kocab at 883-4760.

50 Years of Air Traffic Control Excellence
A Standard for the World

U.S. Department of Transportation
Federal Aviation Administration

Oklahoma City - The Federal Aviation Administration has announced a nation-wide Air Traffic Controller recruiting program.

The agency plans to hire 2 to 3,000 controllers in the next year and is actively seeking candidates through its „We Need more of the World's Best” recruiting campaign.

An FAA spokesman said the agency wants U.S. citizens, age 30 or under, with 4 years college, or 3 years work experience, or an equivalent combination of the two.

Candidates must pass an aptitude test, with a high score, for final selection. Aviation experience is not necessary. Persons hired at the \$17,824 starting salary receive free training at the FAA's Oklahoma City Academy with final placement throughout the US. Depending on their assignment, controllers can receive up to \$55,000 in basic annual salary through Civil Service advancement.

Those interested should send a postcard to the FAA, DEPT. 140, BOX 26650, Oklahoma City, OK 73126 for further information.

SACRED HEARTS FAMILY CONSECRATION NOVENA PROGRAM

The Apostolate for Family Consecration is conducting a Novena to the Sacred Hearts of Jesus and Mary in the spirit of Pope John Paul II beginning on Sunday, June 1st and ending Monday, June 9th. Each evening will include a videotaped spiritual message from prominent panelists including an introduction by Mother Teresa of Calcutta and Pope John Paul II and end with recitation of the Rosary.

Starting at 7:30 P.M., the Novena Program will be held at St. Mary Church, Longcommon and Herrick Roads in Riverside, Illinois. On Saturday, the Novena will begin after the 7:00 P.M. Mass.

Call 447-0048 or 442-5472 for more information about the Novena Program. But please mark your calendars now - Sunday, June 1st through Monday, June 9th. All family members are invited.

MEDICARE/MEDICAID COUNSELING SERVICES OFFERED AT DAD CITY HALL INFORMATION & REFERRAL LOCATION

The Department on Aging and Disability (DAD) announces that the American Association of Retired Persons (AARP) will be providing Medicare/Medicaid counseling at the Information and Referral headquarters located in City Hall, 121 North LaSalle Street, Room 703.

An AARP volunteer, trained in these areas, will be available on the 3RD MONDAY OF EACH MONTH between the HOURS OF 10:00 A.M. and 2:00 P.M. to assist with questions, problems and filling out forms for Medicare/Medicaid.

Appointments are preferred, however, an effort will be made to accommodate clients on a walk-in basis.

To expedite the Medicare assistance, clients/patients are asked to note the following:

SUGGESTION LIST FOR PATIENTS

1. Bring copies of all doctors' invoices. Be sure to write your hospital insurance number on the invoice, upper right-hand corner, before xeroxing.
2. Be sure that the dollar amount charge is listed for each service rendered.
3. Each office visit should list exactly what service was rendered and not just the term „office visit”.
4. Bring the Medicare forms that you receive.
5. Bring your Medicare card and Social Security card.
6. Should you need any hardware rental or purchase be certain that your doctor gives you a prescription on which is stated how long he expects you to use the item and why you are using it. Obtain a copy of the invoice to submit to Medicare; some suppliers send the invoice for you. Wheelchairs, crutches, walkers, etc., are hardware.
7. Bring any and all supplemental insurance policy(s).

mental insurance policy(s).

8. If you have had previous Medicare Forms filled out, please bring your copy with you as there is a possibility that we can refer to it.

9. Drugs ARE NOT reimbursed by Medicare. Do not bring druggist bills unless you have supplemental insurance that covers the bills and we can assist you.

10. If your prior claim was rejected, bring all of your material with you and we will help you file the required claim forms.

For an appointment or further information, please call 744-4016, TDD 744-6777 for the hearing impaired.

„FESTIVAL OF MASKS” AT FIELD MUSEUM HIGHLIGHTS PERFORMING ARTS FROM AROUND THE WORLD

Field Museum celebrates the masks, mask-making and mask performances from around the world during the „Festival of Masks”, Saturday, May 31 and Sunday, June 1. The festival highlights the colorful masks and costumes from the cultures of China, Cambodia, Mexico, the Caribbean, Africa and Korea.

The weekend celebration features music and dance performances, mask-making demonstrations, mask exhibits, family activities and a special display of masks made by Chicago area school children. The Mexican Folkloric Dance Company of Chicago, the Cambodian Folk Theatre of Chicago, the Darlene Blackburn Dance Troupe, the Korean Traditional Performing Arts and the Dragon Athletic Club of Chinatown are among the performers participating in the festivities.

„Festival of Masks” activities are scheduled from 1:00 - 4:00 p.m. and are FREE with regular Museum admission. (Field Museum hours are 9:00 a.m. - 5:00 p.m. daily.)

Czechs try 6 Catholics for promoting doctrine

VIENNA (UPI) - Six Roman Catholics have been put on trial in Czechoslovakia for promoting church doctrine in violation of a law that prohibits interference with government supervision of churches and religious organizations, sources in Vienna said.

The trial, which opened Wednesday in Prague, was seen as a warning to hundreds of other Catholics who are disseminating religious literature in communist-controlled Czechoslovakia.

The six defendants, all from Prague, were arrested in April, 1985, and charged with „preparing conditions for committing the offense of obstructing state supervision of the church,” according to the Committee on the Defense of the Unjustly Persecuted, a civil rights advocacy group.

The charge, not considered serious, was viewed as a warning from the Czech government, sources familiar with the case said.

The defendants were accused of possessing typewriters, duplicators and large quantities of imported religious literature, all of which were confiscated in raids on their homes.

The indictment noted „the exemplary work ethic of the defendants” but deplored „the increased activity of the Catholic Church in Czechoslovakia in general,” particularly its secret religious orders and secretly ordained priests who led the accused to believe that there is insufficient religious liberty in the country.

Although arrests for violating the law on churches and religious organizations are not uncommon, it was unusual for the case to reach the trial stage, a source said.

The six defendants were listed in the civil rights group's literature as Vaclav Dvorak, Vladimir Fucik, Radim Hlocanka, Michal Holecek, Kvetoslava Kuzelova and Adolf Razek.

Buy U.S. Savings Bonds

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky - i dle Vašeho přání

Josef Skrkon 35-10 Ditmars Blvd.
☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

VOICE OF THE NATION

WHITE HOUSE ISSUE BRIEF

CHERNOBYL NUCLEAR ACCIDENT

May 12, 1986

Beginning April 25, a series of events occurred at the Chernobyl nuclear facility near Kiev in the Soviet Union, leading to a fire, explosion and continuing core meltdown.

The explosion and fire released a plume of radioactive materials into the air. The radioactive plume traveled west, then northwest toward East European and Scandinavian countries and has since dispersed widely throughout the northern hemisphere. Radioactive materials will continue to escape while the reactor core continues to emit smoke.

Some low levels of radioactive contamination have reached the United States at high altitudes. However, based on the information available,

J. Allen Hynek,

75, a retired Northwestern University astronomer who was an expert on unidentified flying objects, died Sunday, May 11, 1986, in Scottsdale, Ariz. Professor Hynek directed the Air Force's Project Blue Book, which investigated UFOs, from 1948 until 1969, leaving because he felt Air Force was not being sufficiently scientific. His emphasis on a rigorous approach lent some legitimacy to the study of UFOs, and helped to popularize the study of astronomy. He founded the Center for UFO Studies in his Evanston home in 1973 and in 1985 moved it to Scottsdale. Professor Hynek coined the phrase, "close encounters of the third kind," meaning experiences in which alien beings were encountered, in his 1972 book, *The UFO Experience*. The phrase became the title of a movie in which Professor Hynek made a cameo appearance. Professor Hynek became chairman of the department of astronomy and physics at Northwestern University in 1960 and directed the university's Lindheimer Astronomical Research Center until his retirement in 1978. "I hate a mystery.... The unknowns are still a mystery after (many) years, and I feel they shouldn't be," he once said about his interest in UFOs.

there is no reason to believe that levels reaching this country will pose any significant risk to human health or the environment.

The United States regrets the loss of life and any long-term casualties suffered in the Chernobyl accident and hopes that action is being taken to minimize suffering and health hazards.

U.S. and Allied Response to Chernobyl Accident

At the Tokyo Economic Summit, leaders of the seven Summit nations and representatives of the European Community unanimously agreed to a joint statement on the implications of the Chernobyl nuclear accident.

In part, the statement urged the Soviet Union to provide detailed and complete information on the accident, and called for an international convention on reporting and exchanging information in the event of nuclear emergencies or accidents.

The United States and other nations have offered to provide technical assistance to the Soviets. This good-faith offer was made out of genuine concern for the health and safety of the Soviet people. On April 30, the Soviet government responded that no foreign assistance was needed.

President Reagan has established an interagency task force to monitor the health, safety, and environmental consequences of the Chernobyl accident. The task force is chaired by Lee Thomas, Administrator of the U.S. Environmental Protection Agency.

The Environmental Protection Agency is conducting daily sampling through the United States. In addition to ambient air, the EPA survey system also monitors radiation levels in drinking water, surface water and milk.

The Public's Right to Know

If the Soviets had supplied information more promptly, both their own officials and those of foreign governments would have been in a better position to deal effectively with the consequences of the accident. The Soviet Union did not warn her neighbors to the west and north of the accident and the approach of radioactive clouds. Only after excessive radiation (100 times higher than normal) was detected in Sweden did the Soviets in fact admit that the catas-

trophe had taken place.

The Soviet delay in releasing detailed information on the Chernobyl accident contrasts sharply with the handling of industrial accidents in other countries. The accidents at Three Mile Island and in Bhopal, India, were followed by immediate and detailed reporting of what happened and full public investigation.

The secrecy surrounding Chernobyl is also in sharp contrast with Soviet General Secretary Gorbachov's call for "glasnost" — more public discussion of problems in the USSR. As the conservative *Die Welt* of West Germany editorialized:

"Soviet references to international cooperation, confidence-building measures, 'security partnership' between Moscow, and the West as well as Gorbachov's thesis of the 'common European house' have proved to be nothing but empty phrases. The Soviets have frivolously contaminated the 'common house'."

Die Welt, May 2, 1986

In his Tokyo news conference, President Reagan acknowledged that the Soviet Union has been more forthcoming with regard to the accident. The United States hopes that there will now be full disclosure not only of this incident, but a commitment to honest and timely reporting of any accident in the future.

The Chernobyl accident provides and important illustration of the need for effective verification of arms control agreements. As Denmark's left-of-center *Politiken* observed:

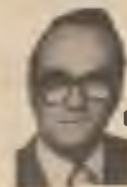
"On the issue of arms control, Gorbachov has made several impressive proposals and declared his willingness to accommodate the West on questions of inspection and verification. Where is the credibility when the reaction to a civilian accident is suppression, lies and evasiveness?"

Politiken, May 2, 1986

This Administration has the most far-reaching arms control agenda in U.S. history. All U.S. proposals call for effective verification which will enhance and help assure compliance with agreements.

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM at Our Lady of the Mount in Cicero, Ill. (2414 S. 61st Ave.)

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

"GUNS" or "BUTTER"

With the passage of the Gramm-Rudman-Hollings bill, which mandates federal budget cuts in order to reduce the deficit, there is great controversy in Washington over what is to be cut and how much.

Essentially, the argument boils down to whether we will spend our scarce resources for "guns" or "butter"—defense or welfare. Of course, we seldom see the precise term, "welfare," used; that has become a political "no, no." Instead we are spending for "human resources."

It would seem logical that in view of the precarious world situation, which requires a strong national defense, that before we start cutting funds indiscriminately, we should get the facts on defense spending.

It seems to us that we should know whether it is really defense spending that is responsible for the huge increases in federal spending, and hence the deficits, or whether it is something else, specifically welfare spending.

Here are the facts in actual current dollars spent for the last thirty years for three major spending categories: defense, welfare and debt interest.

In 1955 defense spending accounted for \$35.1 billion. This increased to \$246.3 billion in 1985, a seven-fold increase over the period.

Spending for social and economic purposes, or welfare, in

1955 was \$17 billion, but by 1985 it was consuming \$554.1 billion, 32 times greater than it was thirty years ago.

Interest on the national debt in 1955 was \$4.8 billion; in 1985 it was \$130.4 billion, 27 times what it was earlier.

Thus, from a comparison of the increase in these three major spending categories: welfare—32 times; debt interest - 27 times; defense - 7 times—what would you conclude is largely responsible for the budget deficits, and therefore, should bear the brunt of spending cuts? Would you not agree it should be welfare spending which has increased nearly five times as much as defense spending in current dollar terms?

Another helpful way of comparing the increases in defense versus welfare spending is as a percentage of the federal budget. After all, we only have so much to spend on the federal government. The more one category receives, the less is available for all the others.

In 1955, the federal budget was \$73.4 billion. Of this defense received 47.8 percent, debt interest 6.5 percent and social or welfare spending 23.2 percent.

In 1985, the federal budget was \$946 billion of which welfare programs received 58.6 percent, debt interest consumed 13.8 percent while national defense was reduced to 26 percent of federal spending.

Wouldn't the sensible course be to provide for that which is most important to the well-being of the nation as a whole? Shouldn't we be paying for those functions which properly belong to government—and eliminating those which do not?

How did we get so far off course? This happened because our people forgot to study their Constitution, leaving its interpretation to others who do not share the vision of the Founders.

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášt' potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000